

Gavopanišada

Maldos Motinai Karvei

GAVOPANIŠADA

*Na kevalam payasa prasutim
ve hi man kam dugham prasannam*

„Kai esu patenkinta ir laiminga, galiu išpildyti visus norus. Negalvok apie mane kaip apie tą, kuri tik duoda tau pieno.“

Gaavo visvasya matraha santuh pitraha

„Karvė – visatos motina, o jautis – tėvas.“

DEDIKACIJA

Ši knyga skiriama Jo Šventenybei maharadžai Bhakti Raghavai Svamiui, kuris lyg ietininkas, stovintis Varnašramos judėjimo priešakyje, kiekvieną akimirką mus įkvepia savo tyru atsidavimu šiai kilniai misijai, ir Jo Dieviškajai Malonybei A. Č. Bhaktivedantai Svamiui Prabhupadai, be kurio atjautos ir nuoširdaus gailestingumo mes būtume paklydusios sielos, neturinčios jokio tikslo ir tinkamų gairių.

TURINYS

DEDIKACIJA.....	1
-----------------	---

IŽANGA.....	4
GAVOPANIŠADA.....	6
Pirmas tekstas	6
Antras tekstas	6
Trečias tekstas.....	7
Ketvirtas tekstas.....	7
Penktas tekstas	7
Šeštas tekstas.....	8
Septintas tekstas	8
Aštuntas tekstas.....	8
Devintas tekstas	9
Dešimtas tekstas	9
Vienuoliktas tekstas	9
Dvyliktas tekstas.....	10
Tryliktas tekstas.....	10
Keturioliktas tekstas.....	10
Penkioliktas tekstas.....	11
Šešioliiktas tekstas	11
Septynioliktas tekstas	11
Aštuonioliktas tekstas	12
Devynioliktas tekstas	12
Dvidešimtas tekstas	12
GOMATI VIDYA.....	13

EILĖRAŠČIAI IŠ ŠVENTRAŠČIŲ	16
EILĖRAŠČIAI IŠ SRI KRISNA JANMA KHANDA	16
IŠTRAUKOS IŠ SRIMAD BHAGAVATAM	17
SRI CAITANYA CARITAMRTA.....	18
EILĖRAŠČIAI IŠ MAHABHARATOS	19
KAŲ VEDOS SAKO APIE ŠVENTĄJĄ KARVĘ	20
MOTINOS KARVĖS PAGARBINIMAI	23
MOTINOS KARVĖS ŠLOVĖ MAHABHARATOJE	24
KARVIŲ GARBINIMAS ŠVENTRAŠČIUOSE	30
GOMATA STUTI	35
DHENU STOTRAM	37
CITATOS APIE KARVIŲ GLOBĄ IR PRIEŽIŪRĄ.....	39
KAMDHENU PUJA.....	42
Kamadhenu garbinimas atliekant apeigas	42
TRUMPI PASAKOJIMAI APIE MOTINOS KARVĖS ŠLOVĘ	43
SURABHĖS ISTORIJA	43
KAIP IŠMINČIUS VASIŠTA TARNAVO NANDINEI	45
IŠMINČIUS ČJAVANA IR KARALIUS NAHUŠA	46
KARALIAUS DILIPO MEILĖ NANDINEI	48
KARALIUS VIRATA IR PANDAVAI	50
PANČAGAVJA IR JOS STEBUKLINGOS SAVYBĖS	52
Karvės pienas	52
Jogurtas iš karvės pieno	53

Sviestas iš karvės pieno	53
Ghi iš karvės pieno	53
Karvės šlapimo ir karvės mėšlo medicininė svarba.....	53
Karvių šlapimas	54
Karvių mėšlas	57
RADHA SURABHI GOŠALA	57
EPILOGAS.....	58

IŽANGA

Jo Šventenybė Bhakti Raghava Svamis

Om Sri Surabhyai Namaha! Visa šlovė mūsų motinai karvei! Vedų civilizacija grindžiama pagarba karvei ir jos globa. Ji laikoma viena iš mūsų septynių motinų. Mūsų egzistavimas visiškai priklauso nuo mūsų motinos karvės, nes ji atsiveda jaučius, kurie mums padeda įdirbti dirvą javams ir kitoms kultūroms auginti, ir ji aprūpina mus stebuklingu produktu, kuris vadinamas pienu. Iš pieno mes gauname jogurtą, sviestą, rūgpienį ir ghi, ir visa tai mums suteikia sveikatos ir išminties.

Mahabharatoje, Anushasana Parvoje, rašoma: „Karvė garbinama šastrose. Karvė – gerovės šaltinis. Ji neturi nė kruopelytės nuodėmės. Karvė gyvąsias būtybes visada aprūpina grūdais, taip pat produktais, skirtais pusdieviams aukoti. Karvė – aukojimų burna. Ji turi dieviško nektaro ir atiduoda jį pieno forma. Visa visata jai lenkiasi.“

Padma Puranoje sakoma, kad namai be karvės nelaimingi, ir jeigu žmogus visą mėnesį nevarioja karvės pieno produktų, jis savo maistą valgo drauge su vaiduokliais, ir jei žmogus neturėjo laimės valgyti

karvės teikiamų produktų, apie jį sakoma, kad jis yra nevykėlis ir jo kūnas nė kiek ne geresnis už išmatas.“

Šiuolaikinė visuomenė pamiršo, kokios svarbios yra karvės. Dauguma žmonių jau nebelaiko karvių, ir karvės negailestingai keliauja į skerdyklas. Mums reikia žinoti, kad karvių nebeglobojanti civilizacija yra labiausiai degradavusi ir ydinga ir jos laukia rūstus atpildas stichinių nelaimių pavidalu.

Šrila Prabhupada norėjo atkurti karvių garbinimą įdiegęs paprastą vedinį gyvenimo būdą, pagrįstą žeme, karvėmis ir Krišna. Vedų šūkis skelbia: paprastas gyvenimas ir taurios mintys. Toks agrarinis gyvenimo būdas deda pamatus Varnašramos Misijai. Kai karvės jau nebesaugomos, tai ir dharma lieka be apsaugos, ir Krišna nepatenkintas tokiais dalykais. Todėl mūsų pareiga ir atsakomybė – visaip padėti ginti motiną karvę.

Aišku, gali kilti klausimas – aš juk gyvenu mieste. Kaip aš galiu prisidėti prie Krišnos karvių globos? Visos karvės yra Krišnos, netgi tos, kurias laiko netikintieji. Pirma, ką gali žmogus padaryti, laikyti namuose karvės atvaizdą. Jei namuose turite altorių, tai mažiausiai dvi mažos karvutės ant altoriaus suteiks Krišnai malonumą. Jeigu namuose atsiranda karvės atvaizdų arba statulėlių, tokie namai tuoj pat tampa laimingesni. Galima reguliariai lankytis karvidėse ir stebėti karves, siūlyti joms maisto ir visaip kitaip joms pasitarnauti. Galima palaikyti kitus tikinčiuosius, kurie globoja karves. Visa ši veikla padės mums išsiugdyti norą tarnauti karvėms ir mūsų sąmonė taps švaresnė.

Kaip jau girdėjome iš vedinių šastrų, Krišnai karvės yra brangesnės negu brahmanai. Mes galime naudoti Gavopanišadų maldas, iškabinti jas ant sienų savo namuose, kad mums ir kitiems primintų, kokios svarbios yra karvės. Mes turime cituoti tas ar panašias maldas, garbinančias mūsų motiną karvę. Ir pagal galimybes mums reikia

padėti palaikyti Varnašramos Misijos plėtrą, kurios viena iš svarbiausių užduočių – visiška mūsų motinos karvės globa.

GAVOPANIŠADA

*Traylokya bhagavan kinsvit
pavirtam kathyate nagha
yat kirtayan sada martyah
prapnuyat punyam uttamam*

Saudaša pasakė: „O mano pone! O dorasis išminčiau, kas tas tyras objektas, esantis trijuose pasauliuose, kad tik pašaukus jį vardu žmogiškosios būtybės gali tapti didžiai pamaldžios?“

Pirmas tekstas

*Vasistha uvaca
gavah surabhi gandhinyas
tatha guggulu gandhayah
gavah pratistha bhutanam
gavah svastyanam mahat*

Didysis išminčius Vasišta pasakė: „O karaliau, neapsakomą gausą aromatų skleidžia karvės kūnas. Daugelis karvių turi gugulio dervos kvapą. Karvė palaiko visus gyvus padarus ir yra visokio gėrio vandenynas.“

Antras tekstas

*Gavo bhutam ca bhavyam ca
gavah pustih sanatani
gavo laksmas tatha mulam
gosu dattam na nasyati*

Karvė yra praeitis ir ateitis. Ji suteikia sveikatos visoms gyvoms esybėms, ji – gerovės šaltinis. Dievo palaima, kurią žmogus gali įgyti šerdamas karvę, niekada neišnyksta.“

Trečias tekstas

*Annam hy paramam gavo
devanam paramam havih
svahakaravasat karau
gosu nityam pratisthitau*

„Karvės dėka žmogus sukaupia javų. Ji dovanoja geriausias aukas pusdieviams. Karvė – aukų atnašavimo Indrai ir pusdieviams pamatas.“

Ketvirtas tekstas

*Gavo yagyasya hy phalam
gosu yagya pratisthitah
gavo bhavisyam bhutam ca
gosu-yagyapratisthitah*

„Karvė dovanoja aukų atnašavimo rezultatą. Nuo jos priklauso atnašavimo vyksmas. Ji – praeitis ir ateitis. Ji – visų aukų atnašavimų pagrindas.“

Penktas tekstas

*Sayam pratasca satatam
homa kale mahadyute
gavo dadati vayhomyam
risibhya purusarsabha*

„O galingasai karaliau, kas rytą ir kas vakarą, kai išminčiai atlieka aukojimus ugnyje, kaip tik iš karvės jie gauna visus reikiamus ingredientus, tokius kaip ghi ir t. t.“

Šeštas tekstas

*Yani kani ca durgani
duskritani kritani ca
taranti cayva papmanam
dhenum ye dadati prabho*

„Mano brangus karaliau, tas, kas atiduoda melžiamą karvę kaip išmaldą, tampa laisvas nuo visų pavojų rūšių, taip pat išsilaisvina iš visų nuodėmingų reakcijų.“

Septintas tekstas

*Ekam ca dasugurdadayat
dasa dadayatcca gosati
satam sahasra purdadyat
sarve tulya phala hy te*

„Kas laiko dešimt karvių, turi paaukoti vieną. Kas laiko šimtą karvių, turi paaukoti dešimt. O kas laiko tūkstantį karvių, turi paaukoti šimtą. Visi tie žmonės vienodai bus apdovanoti Dievo palaima.“

Aštuntas tekstas

*Anahitagnih satagur
yajva ca sahasra guh
samriddho yasca kinaso
nardhyamarhanti te traya*

„Kas neatnašauja agnihotros aukų, net ir turėdamas šimtą karvių, ir kas neatlieka aukojimų ugnyje, nors turi tūkstantį karvių, taip pat tas, kas nenori išsivaduoti iš godumo, nenusipelno, kad jam rodytų pagarbą.“

Devintas tekstas

*Kapilam ye prayacchanti
sa vatsam kamsya dohanam
subratam vastra samvitam
ubhau lokau jayanti te*

„Žmogus, kuris aukoja rudą karvę, turinčią daugybę gerų ženklų, kartu su jos veršiuku, taip pat aukoja melžimui skirtą indą, padarytą iš varpo bronzos, sugebės nugalėti ir šį pasaulį, ir kitą.“

Dešimtas tekstas

*Yuvanam indriyopetam
satena sata yuthapam
gavendram brahmanendraya
bhuri sringam alankritam*

*vrśabham ye prayacchanti
srotriyaya parantapa
aśvāryam dhigacchanti
jaya manah punah punah*

„O priešų nugalėtojai, tas, kuris aukoja šimtą sveikų, stiprių ir gražiai papuoštų jaučių tvirtais ragais kartu su šimtu karvių kvalifikuotam brahmanui, išmanančiam Vedas, tikrai gaus didžiulį turtą šiame gyvenime ir kituose gyvenimuose taip pat.“

Vienuoliktas tekstas

*Na kirtayitva gaha supyat
tasam samsmṛitya cotpatet
sayam pratar namasye ca
gastatah pustimapnuyat*

„Neik miegoti nepagarbinęs karvių. Nesikelk rytą nepaminėjęs karvės. Rodyk pagarbą karvei kas dieną, kas rytą. Taip elgdamasi žmogiškoji būtybė įgyja jėgos ir gauna maisto.“

Dvyliktas tekstas

*Gavam mutra purisasya
nodvijeta kathanyacana
na casam mamsa masniyad
gavam pustim tathapnuyat*

„Neniekink karvės šlapimo ir mėšlo. Niekada nevalgyk karvės mėsos. Laikydamosi šito patarimo, žmogiškosios būtybės gali pasiekti gerovę.“

Tryliktas tekstas

*Gasca sankirtaye nityam
nava manyeta tastatha
anistam svapramalaksya
gam narah samprakirtayet*

„Kasdien šlovink karvės vardą ir niekada jos neįžeisk. Jeigu žmogus susapnuos blogą sapną, turi tuoj pat prisiminti karvę.“

Keturioliktas tekstas

*Gomayena sada snayat
karise capi samvisot
slesma mutra purisani
pratighatam ca varjayet*

„Kasdien prieš atlikdamas apsiplovimą, užtepk karvės mėšlo. Atsisėsk ant karvės mėšlo išteptos vietos. Nespjauk, nesišlapink ir nesituštink ant karvės mėšlo. Niekada nemuš karvių.“

Penkioliktas tekstas

*Ghritena juhuyadagni
ghritena svasti vacayet
ghritam dadyat ghritam prasod
gavam pustim sadasnute*

„Naudok ghi aukojimams ugnyje. Naudok ghi, atlikdamas bet kokius gerus darbus. Aukok ghi, taip pat naudok jį asmeniniam poreikiams. Taip elgdamosi žmogiškosios būtybės visada palaikys karves ir supras jų vertingumą.“

Šešioliktas tekstas

*Gomatya vidyaya dhenum
tilanam abhimantrya yah
sarva tatra mayim daddyatra
sa socet kritakrite*

„Žmogus, aukojantis karvę kvalifikuotam brahmanui kartu su sezamo sėklomis, tinkamai atlikęs būtiną ritualą, neturės kentėti savo dorybingų ir nuodėmingų darbų pasekmių.“

Septynioliktas tekstas

*Gavo mamupatisthantu
hema sringyah payo mucah
surahu saurabhe yasca
saritah sagaram yatha*

„Lygiai taip, kaip upės įteka į vandenyną, tegu Surabhės ir Saurabhėjos pieningos karvės, kurių ragai papuošti auksu, ateina pas mane.“

Aštuonioliktas tekstas

*Grivayi pasyam yaham nityam
gavah pasyantu mam sada
gavo smakam vayam tasam
yato gavastato vayam*

„Tegul aš visada matysiu karvę ir tegul karvė visada matys mane. Karvė priklauso man, ir aš priklausu karvei. Tegul aš gyvensiu toje vietovėje, kur gyvena karvės.“

Devynioliktas tekstas

*Evam tatrau diva capi
samesu visamesu ca
mahabhayesu can narah
kirtayan mucchyate bhayat*

„Žmogus, kuris ar dieną, ar naktį, ar laimėje, ar nelaimėje atsimena karvę arba ją garbina, būtinai išsilaisvina iš visų siaubingų situacijų.“

Dvidešimtas tekstas

*Gavam dristva namaskritya
kuryacciva pradaksinam
pradakisni krita tena
saptadvipa vasundhara*

*matarah sarva bhutanam
gavah sarva sukha pradah
vriddhim akamsata nityam
gavah karyah pradaksinah*

„Žmogus turi žiūrėti į karvę, nusilenkti ir pagarbiai apeiti aplink ją. Laikoma, kad taip besielgiantis žmogus apėjo visą Žemę su jos

septyniomis salomis. Karvė – visų motina. Ji visiems suteikia laimę. Žmonės, norintys pasiekti gerovės, turi kasdien apeiti apie karvę.“

GOMATI VIDYA

*Visnu dharmottara
gomatim kitayisyami
sarva papa pranasinim
tam tu me vadato vipra
srinusva susamahitah*

*gavah surabhayo nityam
gavo guggula gandhikah
gavah pratistha bhutanam
gavah svastyayanam param*

*annameva param gavo
devanam haviruttamam
pavanam sarvabhutanam
raksanti ca vahanti ca*

*havisa mantra putena
tarpayantya marandivi
risinam agnihotresu
gavo home prayojitah*

*sarvesam eva bhutanam
gavah saranamuttamam
gavah pavitram paramam
gavo mangalam uttamam*

*gavah svargasya sopanam
gavo dhanyah sanatanah*

*namo gobhyah srimatibhyah
saurabheyibhya eva ca*

*namo brahmasutabhyasca
pavitrabhyo namo namah
brahmanascayiva gavasca
kulamekam dvidha sthitam*

*ekatra mantras tisthanti
havir ekatra tisthati
deva brahmana gosadhu
sadhvibhih sakalam jagat*

*dharyate yay sada tasmāt
sarve puḡyatamah sada
yatra tirtha sada gavaḥ
pibanti trisita jalam*

*uttaranti patha yena
sthita tatra sarasvatī
gavam hy tirtha vasatīḥ
ganga pustistatha*

*tadrajasi pravddha
laksmīḥ karise pranatau ca
dharmastasaḃ pranamaḃ
satatam ca kuryat*

Atsakydamas į Puškaros, Varuno sūnaus, klausimą, Viešpats Parašurama apsakė šitą *Gomati Vidyā*: „O didysis brahmanai, dabar tau atskleisiu *Gomati Vidyā*, kuri išnaikina visas nuodėmingas reakcijas. Labai atidžiai klausykis. Karvė, kuri yra kita Surabhės forma, – amžina pasaulio motina. Ji šventa, nuostabi ir kvepia kaip gugulu.“

„Visų gyvųjų būtybių egzistavimas priklauso nuo karvės. Ji suteikia galimybę įgyvendinti visus gyvenimo tikslus. Ji – pagrindinis grūdinių kultūrų gamybos šaltinis. Ji yra taip pat visų ingredientų ir maisto, aukojamo pusdieviams, pradžia. Savo prisilietimu ir žvilgsniu ji išvalo visas gyvąsias būtybes. Ji gamina kvapiuosius produktus – pieną, jogurtą ir ghi. Jos veršeliai, kai užauga ir tampa jaučiais, perveža sunkius krovinius ir padeda auginti grūdines kultūras. Duodama savo pieno produktus, ji padeda pusdieviams atlikti aukojimus.“

„Visi didieji išminčiai naudoja karvės produktus savo įvairiapusėje veikloje. Karvė suteikia prieglobstį tam, kas jo neturi. Tarp visų švarių objektų ji yra pati švariausia ir tarp visų mielių objektų ji – pati mieliausia.“

„Karvė yra atrama, kuriai padedant žmogus gali tiesiogiai persikelti į debesis. Ji taip pat yra amžinas turto ir gerovės šaltinis. Aš lenkiuosi karvei, kurios kūne gyvena Lakšmė. Aš reiškiu pagarbą puikiai karvei, nes ji švari, paprasta ir maloniai kvepia. Aš lenkiuosi karvei, kuri yra Brahmos duktė. Ji švari ir iš vidaus, ir iš išorės ir savo buvimu valo visą atmosferą. Aš vėl ir vėl lenkiuosi karvei.“

„Iš tikrųjų karvė ir brahmanas priklauso vienai ir tai pačiai šeimai. Ir brahmanas, ir karvė priklauso dorybės gunai. Brahmanams reikalingas specialus pasirengimas, kad galėtų skaityti Vedų mantras, o karvės teikia jiems ingredientus aukojimams. Aukojimas, siekiant patenkinti Višnu, bus tinkamas, jeigu dalyvauja karvės ir brahmanai. Karvė – viso pasaulio atrama, lygiai taip pat kaip visi pusdieviai, brahmanai, šventi žmonės, doros moterys ir kitos dorybingos būtybės. Ji visada verta pagarbos.“

„Bet kuris vandens telkinys, iš kurio vandenį gėrė karvė, tampa tokiu pačiu kaip Gangas, Jamuna, Sindhu arba Sarasvatė. Visos šventos vietos ir upės yra karvės kūne. Karvė – maisto ir kitų religinių principų šaltinis. Lakšmė gyvena karvės mėšle. Nusilenkdamas karvei žmogus pasiekia

keturių gyvenimo tikslų (*dharma, artha, kama ir mokša*). Todėl visi protingi žmonės, norintys pasiekti gerovę, turi gerbti karvę.“

EILĖRAŠČIAI IŠ ŠVENTRAŠČIŲ

EILĖRAŠČIAI IŠ SRI KRISNA JANMA KHANDA

Brahma-Vayvartha Purana

*sarve deva gavam ange
tirthani tat-padesu ca
tad-guhyesu svayam laksmis
tishthaty eva sada pitah*

„Visi pusdieviai gyvena karvių kūnuose. Karvių kojose yra šventos vietos. Lakšmė gyvena karvės širdyje.“

*Gos-padakta-mrda yo hi
tilakam kurute narah
tirtha-snato bhavet sadyo
bhayam tasya pade pade*

„Žmogus, ant kaktos dedantis tilaką su moliu, kurį lietė karvės kanopa, iš karto pasiekia nusiplovimo šventoje vietoje rezultatą. Jis bus bebaimis bet kokioje situacijoje.“

*Gavas tishthanti yatravya
tat tirtham parikirtitam
pranams tyaktva naras tatra
sadyo mukto bhaved dhruvam*

„Vieta, kurioje gyvena karvės, laikoma šventa. Ir jeigu ten pasiliks žmogus, jis būtinai bus išlaisvintas.“

IŠTRAUKOS IŠ SRIMAD BHAGAVATAM

Vaišių pareigą sudaro keturios veiklos rūšys: žemės dirbimas, prekyba, karvių priežiūra ir palūkininkavimas. Mūsų bendruomenė nuolat užsiėmusi vienu reikalu – karvių priežiūra. (ŠB, 10.24.21)

Mano brangus Udhava, kiekvienas turi garbinti Mane kaip esantį Saulėje, giedodamas Vedų mantras, laikydamas pamaldas ir nusilenkdamas. Kiekvienas gali garbinti Mane kaip esantį ugnyje, siūlydamas aukoti ghi, ir kiekvienas gali garbinti Mane kaip esantį tarp brahmanų, pagarbiai priimdamas juos, kaip svečius, net jeigu jie nebuvo pakviesti. Aš galiu būti garbinamas, paduodant karvėms žolės ir kitokio tinkamo maisto bei kitų dalykų, reikalingų jų malonumui ir sveikatai. (ŠB, 11.11.43)

Karvės aukštai pakėlė ausis ir naudodamosi jomis kaip ąsočiais geria fleitos dainos nektarą, kuris teka iš Viešpaties Krišnos lūpų, o veršeliai nuščiavo pilnomis burnomis pieno, srovenančio iš jų motinų tešmenų, ir stengiasi ašarotomis akimis sugerti į save Govindą ir apkabinti Jį savo širdyje. (ŠB, 10.21.13)

Govardhano kalva – geriausia iš visų ištikimų Dievo tarnų! Mielos draugės, ši kalva Krišnai ir Balaramai, taip pat Jų veršeliams, karvėms ir draugams piemenukams parūpina visko, ko reikia – vandens atsigerti, labai švelnios žolės, urvų, vaisių, gėlių ir šaknų. Taigi kalva rodo pagarbą Viešpačiui. Paliesta lotosinių Krišnos ir Balamos pėdų, Govardhano kalva atrodo labai džiaugsminga. (ŠB, 10.21.18)

Kas nekenčia pusdievių (Aukščiausiojo Dievo Asmens atstovų), kas nekenčia vaišnavų, brahmanų ir karvių, nekenčia Vedų žinių ir religinių priesakų, o galiausiai nekenčia ir Manęs, Aukščiausiojo Viešpaties, – tie tikrai bus sunaikinti drauge su jų sukurta civilizacija. (ŠB, 7.4.27)

Brahmanai, karvės ir bejėgės būtybės sudaro Mano kūną. Tik žmonės, kurie dėl savo nuodėmių neteko proto, laiko juos atskirtus nuo Manęs. Tokie žmonės panašūs į įniršusias gyvates, ir Jamaradžo, baudžiančio nusidėjėlius, pasiuntiniai lyg vanagai įnirtingai plėšo juos į gabalus. (ŠB, 3.16.10)

O Surabhės sūnau, tau nėra daugiau dėl ko sielvartauti. Nereikia bijoti to niekingo šudros. O motina karve, kol aš gyvas, valdau ir tramdau visus klatingus žmones, tau nėra ko verkti. Viskas tau bus gerai. (ŠB, 1.17.19)

O dorybingoji! Karalius netenka savo reputacijos, jo gyvenimo trukmė trumpėja ir kitame gyvenime jis negauna gero kūno, jeigu niekšai jo karalystėje laiko baimėje gyvąsias būtybes. (ŠB, 1.17.11)

SRI CAITANYA CARITAMRTA

„Tiems, kas žudo ir valgo karves, skirta pūti pragare tiek metų, kiek šerelių turėjo karvės kūnas.“ (Adi-lila, 17 skyrius, 166 eilutė)

„Praeitą kartą Aš buvau gimęs piemens šeimoje ir rūpinasi veršeliais ir karvėmis. Dėl tokios dorybingos veiklos dabar tapau brahmano sūnumi.“

Viešpaties Čaitanjos Mahaprabhu, kuris turėjo neginčijamą autoritetą, žodžiai aiškiai nurodo tai, kad žmogus gali tapti pamaldus, jeigu paprasčiausiai rūpinasi karvėmis. Dabar, deja, žmonės taip degradavo, kad nustojo klausyti autoritetų. Piemenys paprastai priskiriami prie žemiausių visuomenės sluoksnių, bet čia Čaitanja Mahaprabhu sako, kad jie sukaupia tokį pamaldumą, kad kitame gyvenime gimsta brahmanais. Kastų sistema turi savo paskirtį. Jeigu žmonės laikysis tos mokslinės socialinės struktūros sistemos, ji gali visai visuomenei suteikti neįkainojamą gerovę. Atsižvelgdami į tai, ką čia kalba Viešpats, žmonės turi pradėti tarnauti karvėms ir veršeliams ir už tai turės kiek tik nori pieno. Tarnavimas karvėms ir veršeliams yra visada naudingas, tačiau šiuolaikiniai žmonės yra tokie degradavę, kad, užuot rūpinęsi karvėmis,

jas žudo. Argi po to galima tikėtis, kad visuomenėje karaliaus taika ir gerovė? Žinoma, kad ne. (Adi-lila, 17 skyrius, 111 eilutė)

EILĖRAŠČIAI IŠ MAHABHARATOS

*Gosu bhaktasca labhate
yad yadiccati manavah
strio pi bhakta ya gosu
tasca kama mavapnuyuh*

*putrrarathi dabhate putram
kanyarathi tamavarnuyat
dhanarathi labhate vittam
dharnarathi dharmamapnuyat*

*vidyarathi capnuyvat vidhyam
sukharathi prapnuyat sukham
na kincid durlabham caiva
gavam bhartasya bharata*

„O Bharata, atsidavęs karvei, gali gauti viską. Tuomet, ko tik panorėjęs, tikrai tai pasieksi. Karvei atsidavusi moteris gali įgyvendinti savo norus per jos malonę. Kas nori turėti sūnų, dukterį, turtus, garbę, žinias, visi gali įgyvendinti savo norus per karvės malonę.“

Lokan sisriksuna purvam
gavah sristah svayambhuva
vrityartham sarvabhutanam
tasmāt ta matarah smritah

„Motina karvė yra motiniškos energijos įsikūnijimas. Kai šiame pasaulyje nebeliks karvių, jame neliks motinos ir kitos gyvosios būtybės negebės išgyventi. Karvė – materialaus pasaulio turtas. Karvės dėka gali išgyventi

išminčiai, ir karvė yra įvairios religinės veiklos atrama.“ (Mahabharata, Anushasana Parva)

KĄ VEDOS SAKO APIE ŠVENTĄJĄ KARVĘ

*Mata rudranam duhita vasunam
svasadityanam amritasya nabhih
pra nu vocam cikituse janaya
ma gamana gam aditim vadhista*

„Karvė yra Rudros motina ir Vasu duktė. Ji – Aditės sesuo ir nektaro šaltinis ghi forma. Visiems mąstantiems žmonėms aš patariu: niekada nežudykite nekaltos karvės.“ (Rigveda)

*A gavo agmannuta bhadramakran
sidantu goste ranayantvasme
prajavatih pururupa iha syurindraya
purvirusaso duhanah*

„Te karvė ateina į mūsų namus ir dovanoja gerovę. Tegu ji lieka laimingai gyventi mūsų karvidėje ir pripildo visą aplinką savo nuostabiais garsais. Tegu karvė anksti rytą duoda mums pieno, kurį panaudosime nusilenkdami Visagalei Aukščiausiai Sielai.“ (Rigveda)

*Na ta nasanti na dabhati taskaro
nasamamitro vyathiradadharsati
devamsca yabhyryajate dadati ca
jyogit tabhih sacate gopatih saha*

„Karvės visada geros. Ir niekam nevalia jų vogti. Ir priešas negali kelti joms nerimo. Karvės dėka šeimininkas gali pagarbinti pusdievius ir aukoti kitiems. Tegu ji amžinai būna su jais.“ (Rigveda)

*Gavo bhago gava indro me achan gavah
 somasya prathamasya bhaksah
 ima y agavah sa janasa indra
 ichamid dhridamanasa cidindram*

„Tegul karvės tampa mūsų svarbiausiu turtu. Tegul Indra dovanoja mums turtą karvių pavidalu, o karvių pienas, sumaišytas su somos sultimis, tegu tampa svarbiausiu ingredientu aukojimams atlikti. Tie, kas turi karvių, yra vieno lygmens su Indra. Tegu aš didžiai tikėdamas pagerbsiu Aukščiausiąjį Viešpatį, naudodamas karvės teikiamus produktus.“ (Rigveda)

*Yuyam gavo medayatha krisam
 cidasriram cit krinutha supratikam
 bhadram griham krinutha bhadravaco
 brihad vo vaya ucyate sabhasu*

„O karvės, jūsų dėka ligoti žmonės tampa sveiki, o bjaurūs išgražėja. Savo maloniais garsais jūs pripildote mūsų namus gėrio. Štai kodėl jus garbina susirinkę dorybingi žmonės.“ (Rigveda)

*Prajavatih suyavasam risantih suddha
 apah suprapanepibantih
 ma va stena isata maghasamsah
 pari vo heti rudrasya vriyyah*

„O karvės, turėkite daugybę veršelių, pakankamai maisto ir gerkite tyrą ežerų vandenį. Niekada nepakliūkite į niekšų spąstus ir tegu Indros ginklas visada jus gina.“ (Rigveda)

*Brahma surya-samam jyotir
 dyauh samudra-samam sarah*

*indra prthyvyai varsiyan
gostu matra na vidyate*

„Sakoma, kad Brahmanas spindi kaip saulė. Kosminė erdvė didžiulė kaip okeanas. Žemė gausiai siunčia visus gyvenimo palaiminimus, kaip Indra siunčia lietų. Bet motiniškos karvės prigimties negalima palyginti su niekuo. Nėra aukštesnės motinos už karvę.“ (Jajurveda, 23.48)

*Gavyam pavitram ca rasayanam ca
pathyam ca hrdayam balam buddhi syata
aayuh pradam rakt vikar hari
tridos hridrog visapaham syata*

„Penki elementai (pančagavja), kurie gaunami iš karvės (karvės šlapimas, mėšlas, pienas, jogurtas ir ghi), yra šventi. Šita pančagavja – didžiausias eliksyras, tobulas maistas, dovanojantis malonumą širdžiai ir pripildantis kūną psichine ir fizine jėga. Ji pratęsia gyvenimo trukmę. Ji subalansuoja Vata, Pita ir Kapha (tulžį, gleives ir orą) došas. Ji taip pat gydo širdies ligas ir padeda iš kūno pašalinti toksinus.“ (Ajurveda)

Sada gavo suchyo vishvadhayas

„Karvės visada švarios. Jos aprūpina maistu visą pasaulį.“ (Samaveda)

*Yatvagasthy gatam papam dehe tishthti mamke
prasnat pancagavyasya dahasagnirivendhnam*

„Pančagavja naikina visokias nuodėmes ir ligas mano kūne, nuo odos iki kaulų, lygiai taip pat, kaip ugnis naikina viską, kas dega.“

*Gasca susrusate yasca samanvete ca sarvasah
tasmai tustah prayacchanti varan api sudurlabham
druhyonna manasa vapi gosu nityam sukha pradah*

*arcayet sada caiva namaskaraisca pujayet
dantah pritamana nityam gavam vyustim tathasnute*

„Žmogus, kuris tarnauja karvei ir ja rūpinasi, gaus patį rečiausią jos palaiminimą. Nemėgink pavydėti karvei netgi mintyse. Visada stenkis, kad ji būtų patenkinta, ir tarnauk jai. Reikšk jai pagarbą. Žmogiškoji būtybė, kuri kasdien su džiaugsmu tarnauja karvei, nusipelno didžiausio klestėjimo.“

*Sasvati sabala mahyam
kirtir atmavato yatha
asyam havyam ca kavyam
prana yatra tathaiva ca*

*ayattam agnihotram ca
balir homas tathaiva ca
svaha kara vasat karau
vidhyasca vididhas tatha*

„Kaip protingo žmogaus garbingi poelgiai visada lieka su juo, lygiai taip pat karvė, dovanojanti laimę, visada bus susijusi su manimi. Mano aukų atnašavimas ir mano egzistavimo galimybės priklauso nuo karvės. Mano Vedų literatūros žinias globoja karvė.“ (Išminčius Vasišta, Valmikio Ramajana)

MOTINOS KARVĖS PAGARBINIMAI

*Namaste jayamanayai jataya uta te namah
balebhyah saphebhyo rupayadhnye te namah*

„O karve, kuri nesi skirta paskersti! Tau skiriu savo pagarbinimus tavo gimimo valandą ir tau gimus. Taip pat skiriu savo pagarbinimus tavo kūnui, tavo kūno šeriams ir tavo kanopoms.“

*Om namo gobhyah srimatibhyah saurabheyibhya eva ca
namo brahmasutabhyasca pavitrabhyo namo namah*

„Aš skiriu savo pagarbinimus karvei, kurios kūne gyvena Lakšmė. Išreiškiu pagarbą puikiajai karvei, nes ji švari, paprasta ir kvepianti. Aš lenkiuosi karvei, kuri yra Brahmos duktė. Ji švari ir iš vidaus, ir iš išorės ir savo buvimu valo visą atmosferą. Aš vėl ir vėl ją garbinu.“

*Panca gavaḥ samutpanna matṭhya mane mahodadhau
tasam madhye tu ya nanda tasyai devyai namoh namah
sarvakama dudhe devi sarvatirtha bhiseṇi
pavani surabhi sresthe devi tubhyam namo namah*

„Kuomet buvo išplaktas Pieno Okeanas, iš jo radosi penkios karvės. Pati garsiausia iš jų buvo Nanda. Aš vėl ir vėl siūlau savo pagarbinimus. O geriausioji iš karvių Surabhe, tu išpildai visus norus ir tave maudo vandenyje iš visų šventų vietų. Todėl tave, kuri išvalo, aš vėl ir vėl garbinu.“

*Yaya sarvamidam vyaptam jagat sthavaṛa
tam dhenum sirasa vande bhuta bhavyasya mataram*

„Aš garbinu karvę, kuri vienija visas judančias ir nejudančias būtybes ir kuri yra motina visų, kas gyveno praeityje ir kas gyvens ateityje.“

MOTINOS KARVĖS ŠLOVĖ MAHABHARATOJE

Pats karvių pavadinimas sanskrito kalba skamba *aghnya*, o tai reiškia, kad jų negalima žudyti. Kiti karvių pavadinimai – *ahi*, kurių negalima užmušti, ir *aditi* – kurių negalima pjauti. Kas gi gali jas užmušti? Iš tikrųjų tas, kuris užmuša karvę arba jautį, įvykdo žiauriausią nusikaltimą. (Mahabharata, Šanti-parva, 262.47)

Anushasana Parvoje, Dana dharma Parvoje didis išminčius Čjavana pasakė, kai kreipėsi į Nahusą: „O karaliau, šiame pasaulyje nematau jokio kito turto, kuris galėtų prilygti karvei. O, valdinių gynėjau, klausyk ir apdainuok karvių šlovę. Duok karves kaip išmaldą ir kasdien žiūrėk į karves. Karvė garbinama šastrose. Karvė – gerovės šaltinis. Ji neturi nė kruopelytės nuodėmės. Karvė gyvąsias būtybes visada aprūpina grūdais, taip pat aukojimo pusdieviams produktais. Karvė – aukojimų burna. Ji turi dieviško nektaro ir atiduoda jį pieno forma. Visa visata jai lenkiasi.“

„Karvė šiame pasaulyje – iškilminga Agnis, kalbant apie jos kūną ir spindėjimą. Ji – spinduliavimo šaltinis ir laimės dovanotoja visoms gyvosioms būtybėms. Bet kuri vieta, kur karvės gyvena be baimės, tampa šventa. Karvė – kopėčios į dangų. Ją taip pat garbina ir rojuje. Ji išpildo kiekvieno norus. Nėra nieko, kas būtų aukščiau už ją.“

„O geriausias iš Bharatos dinastijos, aš atskleidžiau tau karvės šlovę. Ji turi ir daugiau savybių, kurių aš nepaminėjau. Niekas negali išsamiai aprašyti viso jos gerumo.“

„Anushasana Parvoje, Dana dharma Parvoje Bhišma pasakė, kreipdamasis į Judhišthirą: „O karaliau, karvė, žemė ir žinios yra labai svarbūs objektai. Juos galima atiduoti kaip aukas. Juos aukodamas gausi vienodą rezultatą. Visi jie gali išpildyti žmonių troškimus. Karvė laikoma visų gyvųjų būtybių motina. Ji suteikia laimę visiems. Žmogus, norintis materialiai praturtėti, turi visada gyventi šalia karvių. Jam visada reikia turėti karvę. Ji labai gera. Žmogus turi rodyti karvei pagarbą ir jai nusilenkti.“

„Nuo neatmenamų laikų jaučiai naudojami žemei įdirbti. Be priežasties negalima drumsti karvių ramybės ir kelti joms nerimo. Jeigu žmogus blogai elgiasi su karve ir netinkamai ja rūpinasi, tuomet bus sunaikintas jos pykčio. Šventyklų ir daugelio kitų vietų valymui naudojamas karvių

mėšlas. Kasdien karvę šeriantis žmogus, netgi davęs nedaug žolės, tikrai gaus tokį pat rezultatą, tarsi jis būtų laikęsis daugybės įžadų.“

Bhavišya Puranoje, Uttara Parvoje Viešpats Krišna pasakė Judhišthirai: „O Partha, penkios šventos karvės, kurios radosi plakant Pieno Okeaną, buvo Nanda, Subhadra, Surabhė, Sušila ir Bahula. Jos gimė vien tam, kad dovanotų gėrį visos visatos žmonėms. Pusedieviai tuomet padovanojo po karvę kiekvienam iš didžiųjų išminčių: Jamadagniui, Bharadvajai, Vasištai, Asitai ir Gautamui. Visos tos karvės geba pildyti visus norus. Todėl jos žinomos kaip Kamadhenos.“

„Karvės pienas, jogurtas, ghi, karvių mėšlas ir šlapimas yra labai švarūs, jie valo taip pat ir kitus. Šventas bilvos medis, kuris labai brangus Šivai ir kuriame gyvena deivė Lakšmė, pasaulyje atsirado iš karvių mėšlo. Vėliau iš karvių mėšlo radosi mėlynojo ir raudonojo lotoso sėklos. Pati kvapniausioji gugulu buvo gauta iš karvių šlapimo. Vien žvilgterėjęs į karvės šlapimą, žmogus gali išsivalyti. Gugulu labai brangi pusedieviams, ypač Mahadevai.“

„Visas sveikas ir gardus maistas pagaminamas iš karvės pieno. Karvės pieno jogurtas būtinai, kad išsipildytų visi norai. Nektaras, kurį itin brangina pusedieviai, gaminamas iš ghi. Brahmanai ir ghi yra neatskiriami. Brahmanai gieda mantras, o karvės teikia produktus aukojimui. Taigi aukojimas atliekamas bendromis brahmanų ir karvių pastangomis. Polinkis atlikti aukojimus kilo iš karvės. Karvėje gyvena visi pusedieviai. Visos Vedos, taip pat pagalbinė literatūra yra karvėje.“

Padma Puranoje, Srišthi Khandoje, Viešpats Brahma pasakė Naradai: „Iš pradžių Vedos atsirado iš Aukščiausiojo Viešpaties lūpų. Vėliau vienas po kito atsirado ugnis, karvė ir brahmanai. Kūrinijos aušroje aš padalinau vieną Vedą į keturias, kad apsaugočiau visą visatą. Agnis ir brahmanai priima ingredientus garbinimui pusedievių vardu. Pagrindinius aukojimo ingredientus gauna iš karvės. Jei nebūtų tų keturių, tuomet visa visata

būtų sunaikinta. Visi, įskaitant brahmanus, pusdievius ir demonus, turi garbinti karvę, nes ji labai dosni ir yra visos gerovės šaltinis.“

„Kūrinių aušroje aš sukūriau karvę, kad ji visus aprūpintų maistu. Ji – pusdievių forma, ir ji maloninga visoms gyvosioms būtybėms. Visa, ką gamina karvė, yra švaru. Jeigu žmogus išgers pančagavją, kurią sudaro karvės šlapimas, karvės mėšlas, karvės pienas, jogurtas iš karvės pieno ir ghi, išnyks visos jo nuodėmingos reakcijos. Štai kodėl dorybingi žmonės kasdien vartoja jos produktus. Produktai, kuriuos duoda karvė, yra šventi ir sveiki. Jeigu žmogus nevartoja karvės duodamų produktų, apie jį sakoma, kad jis nevykėlis, o jo kūnas nėra vertesnis už išmatas.“

„Grūdų poveikis žmogaus kūnui tęsiasi penkias dienas, pieno – septynias dienas, jogurto – dvidešimt dienų ir ghi – vieną mėnesį. Jeigu žmogus mėnesį nevartoja karvės pieno produktų, jis valgo savo maistą drauge su vaikuokliais. Todėl karvė laikoma idealiu objektu visoms teigiamos veiklos rūšims. Karvė visada suteikia galimybę pasiekti visus keturis gyvenimo tikslus. Kas šlovina karvę ir pagarbiai apeina aplink ją, išsilaisvina nuo visų nuodėmingų reakcijų ir mėgaujasi rojus gėrybėmis. Brihaspatį, pusdievių dvasinį mokytoją, garbina lygiai kaip ir Narayaną, kaip ir deivę Lakšmę, todėl karvė verta visų garbinimo.“

„Karvė duoda mums pieną ir lydytą sviestą. Ji – ghi šaltinis. Tegul karvė, kuri duoda ghi ir kitus produktus, visada gyvena mano namuose. Tegul ghi visada būna mano kūne ir mano prote. Tegul karvė visada būna mano priekyje, man už nugaros ir iš šonų. Kad aš visada galėčiau paliesti karvę ir gyventi šalia jos. Taigi, žmogus turi nuolatos jai melstis, taip jis išsilaisvins nuo visų nuodėmių. Viešpats Višnu, Ganga ir brahmanai yra vienodai šventi. Karvė – religijos forma ir visų žmogiškųjų būtybių draugė. Namai, kuriuose nėra karvės, nėra geri.“

Agni Puranoje Viešpats Dhanvantaris pasakė Ačarjai Sušrutai: „O Sušruta, karvė švari ir gera. Karvės kūne yra visos planetos. Karvės šlapimas ir mėšlas naikina visą skurdą. Švelniai glostyti ir plauti karvę prilygsta išsivadavimui iš nuodėmių.“

„Penki karvės produktai labai geri, jie neutralizuoja blogų sapnų įtaką. Kas šeria karvę, patenka į rojų. Žmogus, kurio namuose karvė gyvena kentėdama, tikrai pateks į pragarą. Jeigu žmogus pašers kitą karvę, jis pateks į rojų. Ir jeigu žmogus rūpinasi karvės gerove, jis pateks į Brahmąloką. Aukodamos karvėms, garbindamos karves ir jas gindamos žmogiškosios būtybės ir jų šeimynykščiai gali gauti išsilaisvinimą. Prisilietus prie karvės, galima išsigelbėti nuo nuodėmingų reakcijų.“

Brihatparašaroje Smriti parašyta: „Ėsdamos žolę karvės duoda pieną. Iš pieno gaminamas ghi, nuo kurio pusdieviai gauna pasitenkinimą. Tad kaipgi galima neprižiūrėti karvių? Tiesiog bendraudamas su karve žmogus gali išsivalyti. Jai tarnaujant galima įgyti stiprią sveikatą. O aukojant karves galima patekti į rojų. Nėra didesnio turto už karvę. Visi pusdieviai gyvena skirtingose karvės kūno dalyse. Ištikimai tarnaujant karvei galima patenkinti Viešpatį Hari. Jos pienas suteikia maistą žmogiškosioms būtybėms. Kaipgi galima negarbinti karvės?“

„Pagarbiai apeinant aplink karvę tarsi apeinama visa visata. Žmogui dera aukoti karves ir ginti jas visose situacijose. Neišmanėlis, kuris muša arba bara karvę, pateks į pragarą. Žmogus, davęs karvei truputį pašaro ir vandens, pasieks tokį pat rezultatą, lyg būtų paaukojęs arklį. Nėra abejonės, kad žmogaus, išgelbėjusio bent vienos karvės gyvybę, elgesys prilygs šimto karvių aukai. Kaipgi žmogus gali sielvartauti, jeigu jo namus puošia karvės? Retai pasitaiko tokių žmonių, kurie kasdien garbina karvę ir jai tarnauja.“

Tarnystės karvei šlovė aprašoma Višnudharmotara Puranoje. Viešpats Hamsa pasakė: „O brahmanai, šukuojant karvės kūną ir šalinant nuo jo

dulkes bei parazitus, galima išsivaduoti nuo visų nuodėmingų reakcijų. Šeriant karvę galima sukaupti didį dorybingumą. Rūpindamasis karvę ganykloje, žmogus tampa vertas gyventi rojuje nesuskaičiuojamą daugybę metų. Kas stato karvidę, gali tapti visos provincijos valdytoju. Tik davus jai palaikyti truputį druskos, galima tapti sėkmingam.“

„O brahmanai, jeigu žmogus išgelbės karvę nuo pavojaus, skendimo arba nuo plėšrūno, tai prilygs arklio aukojimui. Jeigu žmogus gydys karvę vaistais, jis pats gali išgyti nuo savo ligos. Tiesiog apsaugojus ją nuo bet kokios baimės, galima ir pačiam tapti bebaimiam. Karvės išgelbėjimas nuo čandalos rankų prilygsta jos paaukojimui. Apsaugojęs karvę nuo karščio ir šalčio, žmogus patenka į rojų. Tu privalai elgtis su karve labai pagarbiai.“

„O brahmanai, palaikykite savo gyvybę produktais, gautais iš karvės. Tai vadinama Govrata. Jeigu žmogus tai darys visą mėnesį, tai visos jo nuodėmingos reakcijos pranyks. Jeigu žmogus paaukos karvę brahmanui, tai jį visose srityse lydės sėkmė. Jeigu taip pasielgs, žmogų paims į Brahmaloką, į lėktuvą, ryškų kaip saulė.“

„O brahmanai, karvės kanopų dulkės išvalo visas nuodėmes. Nesvarbu, iš kur tos dulkės – iš šventos vietos ar išniekintos, kaip Magadha arba Kikata. Tuo nėra abejonės. Karvė gera, suteikia išvalymą ir dovanoja klestėjimą. Vieta, kurioje gyvena karvė, išsivalo. Labai gerai paliesti karvę, nes tai naikina blogus sapnus ir nuodėmingas reakcijas.“

„Ganga gyvena karvės galvoje. Bet kuri vieta, patepta karvės mėšlu, laikoma švari. Štai kodėl aukojimo aikštelė ir vieta, kur gaminamas valgis, iš pradžių ištepama karvių mėšlu. Lakšmė gyvena karvės mėšle, Ganga – karvės šlapime, Soma – karvės piene, jogurte ir ghi. Ačarjai senovėje karvę laikė Viešpaties Višnu forma. Karvė verta garbinimo, šlovinimo ir žavėjimosi ja. Žmogiškosios būtybės privalo šerti karves ir joms tarnauti.“

„O brahmanai, tarnaudami karvėms, žmonės išsivalo ir išsilaisvina nuo sielvarto.“

KARVIŲ GARBINIMAS ŠVENTRAŠČIUOSE

Karvės pagarbinimas baigiasi lengvu jos kūno pakasymu, pasiūlymu jai žalios žolės ir apėjimu aplink ją. Kai karvė patenkinta, tai ir Šri Gopalas patenkintas. (Brihad-gautamja tantra)

Karvės yra visų gyvųjų būtybių motinos ir visų žemiškųjų malonumų dovanotojos. (Atharvaveda)

Šventoji karvė – kosminių jėgų motina, spinduliuojančių būtybių duktė, saulės dievų sesuo ir tiesos buveinė. Nepakenk karvei, nes taip elgdamasis tu kenki žemei ir visai žmonijai. (Rigveda, 8.101.15)

O Bharata, karvėms atsidavęs žmogus pasiekia visko, ko nori. Moterims, kurios atsidavusios karvėms, pildosi visi norai. Žmogus, trokštantis turėti sūnų, gauna sūnų, o tas, kuris trokšta turėti dukterį, gauna dukterį. Kas nori įsigyti turto, gauna turtą. Kas siekia įgauti religiją, ją įgauna. Mokinys įgyja išsilavinimą. O tas, kuris trokšta džiaugsmo ir laimės, jo pasiekia. Kas tarnauja karvei, gali gauti viską, ko trokšta. (Mahabharata)

Tas, kas paaukvoja karvę arba jautį, tampa laisvas – išlaisvina save ir 14 savo namiškių kartų. (Mahabharata)

Kas duos karvei paėsti truputį žolės ir pagerti vandens, pasieks tokį rezultatą, kokį duoda arklio paaukojimas. Dėl to nėra abejonės. (Brihat Parašara Smriti)

Parūpindamas karvėms ganyklą, duodamas vaistų sergančiai karvei gydyti, žmogus išsilaisvina iš visų baimių ir pasiekia tokį rezultatą, kokį duoda arklio paaukojimas. (Višnu Dharmottara Purana)

Negalima niekada žudyti guru, mokytojo, tėvo, motinos, brahmano, karvės ir jogo. (Manu Samhita; 4 skyrius, 162 eilutė)

Rodydamas pagarbą karvėms, atsidavęs žmogus gali sumažinti savo nuodėmingos veiklos praeityje reakcijas. (Skanda Purana)

Negalima niekada nepagarbiai elgtis su karvėmis arba bjaurėtis karvės šlapimu ir mėšlu, nes jie švarūs. Kai karvės ganosi arba atsigula ant pievos pailsėti, jokių būdu negalima jų trukdyti. Karvių niekada negalima žudyti jokiuose aukojimuose arba jas skersti dėl maisto, nes karvės nužudymas – pati baisiausia nuodėmė iš visų esančių.

Karvės yra svarbiausios iš visų būtybių visuose pasauliuose. Būtent iš karvių gauname priemones gyvybei palaikyti visuose pasauliuose. Karvės yra šventos ir geros, jos dovanoja visas palaimas. Karvės duoda žmogui pieną, jogurtą, sūrį, sviestą ir ghi. Vedose sakoma, kad karvės pienas lygiavertis dieviškajam nektarui, ir kad ghi, gaunamas iš karvės pieno, yra geriausia iš aukų, kurios pilamos į šventą brahmanų ugnį.

Karvės visada vertos pagarbos, nesvarbu, kokia jų veislė ar šeriai. Jos – svarbiausios būtybės visoje visatoje. Ry tą ir vakarą žmogui privalu su didžia pagarba nulenkti galvą prieš karvę. Jokių būdu negalima nepagarbiai elgtis su karve, o dera visada rodyti jai pagarbą. Kai žmogus rytą atsibunda, visuomet turi galvoti apie karves. Prieš užmiegant naktį, dera visada galvoti apie karves. Karvės visada romios. Karvės turi malonų kvapą.

Nudurti jautį – tas pats, kas nužudyti žmogų (Biblija, Senasis Testamentas, 66 skyrius, 3 eilutė).

*Sarve devah sthita dehe
sarva devamayih gau*

„Visos dievybės gyvena karvės kūne. Todėl pati karvė yra šventa, kaip ir dievybės.“

Karvės kūno dalys, kuriose gyvena dievybės, gerbiami išminčiai, įvairios stichijos ir reiškiniai:

1. Karvės ragai – Kūrėjas Brahma.
2. Karvės galva – dievybė Indra.
3. Karvės kakta – dievybė Agnis.
4. Karvės kaklas – dievybė Jama.
5. Karvės smegenys – Mėnulio dievas.
6. Viršutinis žandikaulis – dangiškoji buveinė Dyuloka.
7. Apatinis žandikaulis – Žemė.
8. Liežuvis – žaibas.
9. Dantys – dievybė Marutas.
10. Gerklė – žvaigždynas Revati.
11. Petys – žvaigždynas Kritika.
12. Peties kaulai – vasaros metų laikas.
13. Visi karvės organai – dievybė Vayu.
14. Nugarkaulis – dievybė Rudra.
15. Krūtinės sritis – erelis.

16. Karvės energijoje ir jėgoje – erdvė.
17. Karvės sprandas – išminčius Brihaspatis.
18. Krūtinės kauluose – dalis Brihati eilėraščio.
19. Nugara – angelai ir fėjos.
20. Šonkauliai – šeiminkės, suteikiančios pastogę angelams ir fėjoms.
21. Pečiai – dievybė Varuna ir draugas.
22. Priekinės kojos – išminčius Tvašta ir išminčius Aryama.
23. Užpakalinės kojos – griovėjas Viešpats Mahadeva.
24. Karvės šonai – Indros žmona.
25. Uodega – dievybė Vayu.
26. Šeriai ant karvės kūno – išminčius Pavamana.
27. Šlaunikaulis – brahmanų kasta ir kšatrijų kasta.
28. Šlaunyse – karvės jėga.
29. Kelių kaulai – Saulės dievas ir Kūrėjas.
30. Karvės blauzdos – dangaus gyventojai gandharvai.
31. Smulkiuose kauluose – dangiškosios būtybės apsaros.
32. Karvės kanopos – Saulės, Dievo, Aditės motina.

33. Širdyje – protas.
34. Karvės kepenyse – išmintis.
35. Puritato nervas – vrata, religinis įžadas.
36. Pilvas – alkis.
37. Žarnyne – deivė Sarasvatė.
38. Žarnyno vidinėje dalyje – kalnai.
39. Kiaušialąstėje – liūdesys (manju).
40. Jutimo organuose – objektai ir žmonės (pradža).
41. Kiaušidėje – upė.
42. Tešmenyje – dievybė Varuna.
43. Tešmens ląstelėse, kurios gamina pieną, – audros debesys.
44. Odoje – visa persmelkianti jėga.
45. Karvės kūno šeriuose – įvairūs vaistai.
46. Išangė – dangiškosios būtybės Devaganos.
47. Žarnyne – žmogus.
48. Skrandyje – dangiškosios būtybė Jakša.
49. Inkste – pyktis.
50. Kraujyje – demonas Rakšas.

51. Karvės išorinis vaizdas – žvaigždynas.
52. Skrandyje – kitos gyvosios būtybės.
53. Riebume – dangus.
54. Kaulų smegenyse – mirtis.
55. Karvės kūno padėtis, kai ji sėdi, – ugnis.
56. Karvės kūno padėtis, kai ji keliai, – dievybė Ašvini Kumar .
57. Karvės kūno padėtis, kai ji stovi ir žiūri į rytus, – dievybė Indra.
58. Karvės kūno padėtis, kai ji stovi ir žiūri į pietus, – mirties dievas Jamaradža.
59. Karvės kūno padėtis, kai ji stovi ir žiūri į vakarus, – Kūrėjas Brahma.
60. Karvės kūno padėtis, kai ji stovi ir žiūri į šiaurę, – Saulės dievas.
61. Besigananti karvė – Mėnulio dievybė.
62. Karvė, kai žiūri, – draugas.
63. Karvės kūno padėtis, kai ji pasisukusi šonu, – tikras džiaugsmas.
64. Dangus – tai ta vieta, kur gyvena karvė.

GOMATA STUTI

Kamadhenu – tai dangaus karvė, kuri išpildo visus troškimus.

Kartą Indra kreipėsi į ją taip meldamasis:

*Namo devyai maha devyai
surabyai ca namo namah
gavam bhija svarupaya
namaste jagad ambike*

„Mano pagarbinimai viso pasaulio motinai, kuri gyvena sėklos pavidalu visose karvėse. Sveikinu šią didžiąją deivę, kuri yra karvė, išpildanti troškimus.“

*Namo radha priyayai ca
padmamsaya namo namah
nama Krisna priyayai ca
gavam matre namo namah*

„Mano pagarbinimai Radhos numylėtinei, mano pagarbinimai lotoso aromatui. Mano pagarbinimai Krišnos numylėtinei, mano pagarbinimai visų karvių motinai.“

*Kalya vriksha svarupayai
sarvesam sataram pare
ksiradayai dhanadayai
budhidayai namo namah*

„Mano pagarbinimai tai, kuri teikia pieną, turtus ir išmintį ir kuri yra medžio, išpildančio troškimus, forma. Ji – pati kilniausioji pasaulyje.“

*Subhayai subhadarayai
gopradayai namo namah
yasodhayai kertidhayai
dharmadhayai namo namah*

„Mano pagarbinimai tai, kuri teikia maistą, kuri mumis rūpinasi ir duoda mums karvių. „Mano pagarbinimai tai, kuri laimina mus Dharmai ir kuri neša mums šlovę ir pergalę.“

*Stotra sravana matrena
dusta hrusta jagatprasu
mahendraya varam dhatva
go lokam sa yayaou puna*

„Kai tik ji, naikinanti visą blogį, išgirdo šią devų karaliaus maldą, dovanojo jam visokį gėrį ir iškeliavo į Goloką, karvių buveinę.“

DHENU STOTRAM

(Autorius – Šridhara Svamis)

*Mathar namami caranam sthava pavanamsca
samsaranava itiyadhbha bahu bhava bhaktya
param nayasu tava putramimam suritya
samsara sindhu taranam hi tavasrayena*

Mano pagarbinimai tavo šventoms pėdoms, o motina. Kadangi pasaulietiškas gyvenimas pilnas vargo, būk gera ir išgirk šį tavo atsidavusio sūnaus prašymą, ir padėk jam, kad jis visuomet priklausytų nuo tavęs ir galėtų perplaukti šį gyvenimo okeaną.

*Devasca devya itiyatrivasanti dhenō
gopujanena nikhilasca bhavanti trupta
ayurgrutam paya idham bhavatiha virya
mata stutasi bahudha srutibhistava mityam*

O karve, visi dievai ir deivės gyvena tavyje, ir jie yra visiškai laimingi tave garbindami. Tavo pienas – tai mūsų energija, tavo ghi – mūsų gyvenimas, ir tu įvairiausiai garbinama Vedų šventraščiuose.

*Ojo dhruti sumatireva mativa santi
jananam ca bhaktirapi nitya madainyamevam
mata stvadhiya payaso gruta tasta tastad
vancanti nityam amara kimutanyamartya*

O motina, iš khiro, pagaminto iš tavo pieno, ir ghi pusdieviai kasdien įgyja tokias savybes ir palaimas, kaip jėga, tvirtumas, protas, ramybė ir atsidavimas. Lygiai taip pat šias palaimas galime gauti ir mes, paprasti žmonės, jeigu vartosime tavo kvapnųjį pieną.

*Agniriyeyagdhe ghana midham stuta panca gavyam
papam tadha dahatji satyamitiha matva
mata pibanti khalu vedaratasca vipra
pusnasi pasi sakalan parisudha deha*

Lygiai taip, kaip ugnis sudegina malkas, visas nuodėmes sudegina pančagavja, kuri laikoma maloninga. Brahmanai, išmanantys Vedas, geria ją siekdami tapti visiškai švarūs.

*Yam varnayanti nikhila srutya sadhaiva
brahmoti krisna bhagavan ca hi deva deva
sevam tavea krutavan kimu madhasasca
kim varnayami tava bhagyamitoi mahatyam*

Vedos pagarbiai kalba apie tave, kaip apie Brahma. Aukščiausiasis Dievo Asmuo, Viešpats Krišna, tarnauja tau su meile. Būdamas paprastas žmogus, aš nesugebu apibūdinti tavo didybės ir gerumo.

*Krunsevam pratyaham bhava bhgyataya
stotram dhenayor yaha patetarsayukta*

*prapya dhanam bhaktim aisvaryam
evam deha arogyam modate modhate ca*

Tas, kuris tau atsidavęs tarnauja ir gieda šią maldą, skirtą karvei, tikrai pasieks ištikimybės, klestėjimo, sveikatos ir gaus visus palaiminimus.

*lthi srimath paramahamsa parivrujacarya sadguru bhagvata
sridhara svamina viracitam dhenu stotram sampurnam*

Taip baigiasi malda, skirta karvei. Jos autorius – Šridhara Svamis.

CITATOS APIE KARVIŲ GLOBĄ IR PRIEŽIŪRĄ

Jo Dieviškoji Malonybė A. Č. Bhaktivedanta Svamis Šrila Prabhupada

Globoti karves – vadinasi, ugdyti brahmaniškąją kultūrą, kuri veda prie Dievo suvokimo. Kaip tik taip pasiekiamas žmonių civilizacijos tobulumas. (ŠB 1.19.3)

Pagarbus elgesys su karvėmis ir brahmanais ir jų garbinimas yra tikrai civilizuoto žmogaus skiriamasis bruožas. Šlovinant Dievą, reikia prisiminti, kad Viešpats labai myli karves ir brahmanus (*namo brahmanya-devaya go-brahmana-hitaya ca*). Visuomenė, neugdanti savo narių pagarbos karvėms ir brahmanams, yra pasmerkta. (ŠB 6.18.52)

Kad išspręstų maisto produktų problemą, žmonijai reikia tik dviejų dalykų – grūdų ir karvių. (ŠB 3.2.29)

Kalijugos laikais žmonės, užuot gėrę pieną, yra linkę žudyti gyvulius ir valgyti jų mėsą. Nurodymuose, kuriuos Aukščiausiasis Viešpats davė „Bhagavadgytoje“, kalbama apie gorakšą, karvių globą. Karves reikia prižiūrėti, jas melžti ir iš pieno gaminti valgį. Žmogus turi gerti daug pieno, kad ilgiau gyventų, ugdytų protinius gebėjimus, ištikimai tarnautų

ir galiausiai gautų Aukščiausiojo Dievo Asmens malonę. Rūpintis karvėmis, jas melžti ir gauti pieną taip pat svarbu kaip dirbti žemę ir užauginti grūdus, kaip kasti šulinius ir išgauti vandenį. (ŠB 8.6.12)

Jautis – moralinių principų simbolis, o karvė reiškia Žemę. Kai jautis ir karvė yra laimingi, laimė šypsosi ir viso pasaulio žmonėms. (ŠB 1.16.18)

Pančagavja, arba penki produktai, kuriuos duoda karvė (tai pienas, rūgpienis, išvalytas sviestas, šlapimas ir mėšlas), yra būtini visose apeigose, atliekamosiose pagal Vedų taisykles. Karvių šlapimas ir mėšlas laikomi švariais, todėl galima įsivaizduoti, kokios svarbios žmonėms yra karvės, jei net tie jų gyvybinės veiklos produktai yra vertingi. Štai kodėl Krišna, Aukščiausiasis Dievo Asmuo, tiesiai kalba apie gorakšos, karvių globos, svarbą. Civilizuoti žmonės, kurie laikosi varnašramos sistemos principų, ypač tie, kurie priklauso vaišių luomui ir užsiima žemės ūkiu bei prekyba, būtinai turi globoti karves. Bet, nelaimei, Kali amžiuje žmonės įgyja blogų savybių (*mandah*), be to, yra suklaidinti dėl neteisingo gyvenimo supratimo (*sumanda-matayah*), todėl jie žudo tūkstančius karvių. Taip jie praranda sėkmę ir dvasinį gyvenimą, ir gamta juos baudžia, siųsdama nepagydomas ligas, tokias kaip vėžys, ir įtraukdama juos į dažnus karus – tai pilietinius, tai tarp valstybių. Kol visuomenė ramiai žiūrės, kaip karvės kasdien naikinamos skerdyklose, apie taiką ir klestėjimą žemėje negali būti ir kalbos. (ŠB, 8.8.11)

Visas pasaulis turi laikytis Krišnos mokymo, nurodančio žmonėms, kaip gyventi laimingai ir neskursti, tiesiog auginant javus (*annad bhavanti bhutani*) ir rūpinantis karvėmis (gorakša). (ŠB 9.15.25)

Balarama įkūnija žemdirbystę, todėl rankose visada laiko plūgą, o Krišna globoja karves ir todėl rankoje laiko fleitą. Taigi tie du broliai įkūnija kriširakšą ir gorakšą. (ŠB 10.5.20)

Kad būtų laimingas, žmogus turi rūpintis gyvūnais, ypač karvėmis. Todėl Vasudeva paklausė, ar geros yra sąlygos gyvuliams toje vietoje, kur gyvena maharadža Nanda. Laimės tikėtis galima tik tada, kai karvės yra aprūpintos viskuo, ko joms reikia. (ŠB 10.5.26)

Dėl tos priežasties Krišna „Bhagavatgytoje“ pabrėžia karvių priežiūros svarbą (*krsi-go-raksya-vanijyam vaisya-karma svabhavajam*). Net ir dabar Indijos kaimų, išsidėsčiusių apie Vrindavaną, gyventojai yra laimingi tik dėl to, kad rūpinasi karvėmis. Jie rūpestingai laiko karvių mėsą, jį džiovina ir naudoja kaip kurą. Jie turi pakankamai grūdų, ir, kadangi gerai prižiūri karves, pieno ir pieno produktų turi taip pat užtektinai tam, kad išspręstų visas ekonomines problemas. Žmonės kaimuose gyvena be jokių rūpesčių tik dėl to, kad prižiūri karves. Jie naudoja netgi karvių šlapimą ir mėsą, nes jie turi gydomųjų savybių. (ŠB 10.6.19)

Todėl garbina Krišną. *Namo brahmanya-devaya go-brahmana-hitaya ca*. Jis pirmiausia globoja karves ir brahmanus. Po to *jagad-hitaya*. Paskui jis rūpinasi visais kitais dalykais. Svarbiausias rūpestis – tai karvės ir brahmanai. Daug kartų jis pabrėžė gorakšos svarbą. (Iš paskaitų)

Kadangi turime kūną, tai svarbiausia mūsų problema – maistas. Kiekvienas turi valgyti. Todėl Krišna sako „Bhagavadgytoje“: *annad bhavanti bhutani*. Jeigu yra pakankamai grūdų, tuomet ir žmogus, ir gyvuliai bus patenkinti ir laimingi.

Todėl svarbiausia mūsų reikmė – gaminti pakankamą kiekį grūdų, kad visi būtų pamaitinti. *Krsi-go-raksya-vanijyam vaisya-karma svabhava*. Šis reikalas buvo pavestas vaišijams. Jie turi gaminti pakankamai maisto ir prižiūrėti karves, kad gautų užtektinai pieno. Tuomet ir žmonių visuomenė, ir gyvuliai bus laimingi. (Iš pokalbio)

Net jeigu karvės neduoda pieno, tuo labiau jas reikia prižiūrėti. Jeigu duoda pieno – labai gerai. Karvių mėšlas ir šlapimas taip pat svarbūs. Mes turime jas laikyti ir dėl to. (Iš pokalbio)

KAMDHENU PUJA

*Sarva kamaduke devi
sarva tirthabhisekini
bhavane surabhi sreste
devi dhupam namostute*

Manoma, kad Kamadhenu, šventosios karvės dievybė, išpildo visus atsidavusiųjų norus. Žmogus, kuris ją garbina ir su gilia pagarba kreipiasi į ją maldomis, gauna palaiminimą – laimingą ir klestintį gyvenimą.

Kamadhenu garbinimas atliekant apeigas

Kamadhenu garbinimo apeigoms atlikti galima nusipirkti mažas sidabrinės karvės ir veršiuko skulptūreles. Kiekvieną rytą ir vakarą karvės ir veršiuko skulptūreles statykite ant lėkštės už įėjimo durų ir prauskite jas vandeniu. Atlikite abhišeką (apeiginį dievybės prausimą) pienu ir aptepkite ciberžole bei kumkuma. Taip pat papuoškite trupučiu gėlių arba nedidele gėlių girlianda, atlikite *aarti* ritualą, paskui skulptūreles pastatykite atgal ant altoriaus. Atliekant šitas apeigas galima giedoti *Gomata Stuthi*.

TRUMPI PASAKOJIMAI APIE MOTINOS KARVĖS ŠLOVĘ

SURABHĖS ISTORIJA

Kartą, atsakydamas į Narados klausimą, Viešpats Narajana pasakė, kad Surabhė, gyvenanti Golokoje, yra pirmapradė karvė. Ji – visų karvių šaltinis. Būtent Surabhė pirmoji atsirado Vrindavane. Kartą Šri Radha ir Krišna, lydimi daugybės gopių, iškeliavo į Vrindavano mišką. Jie sustojo nuošalioje vietovėje. Staiga Krišna panorą išgerti pieno. Ir, jam panorėjus, tuoj pat iš jo dešinio šono pasirodė karvė Surabhė. Jos tešmuo buvo pilnas. Jos veršiuką vadino Manoratha. Ir ten buvęs Sudama ėmė ją melžti. Pienas buvo panašus į nektarą ir turėjo savybę panaikinti gimimą ir mirtį. Krišna, kuris yra gopių viešpats, pats išgėrė to pieno. Staiga ašotis išslydo iš jo rankų, nukrito ir sudužo. Visas pienas išsiliejo ant žemės ir tapo ežeru. Ežeras buvo šimto yojanų pločio ir šimto yojanų ilgio.

Golokoje šis ežeras žinomas kaip Kšira-sarovara. Šri Radhai ir kitoms gopėms jis tapo pagrindine vieta, kur jos mėgavosi savo žaidimais. Visos keturios ežero pusės buvo papuoštos brangakmeniais. Krišnai panorėjus, tuoj pat atsirado nesuskaičiuojama daugybė karvių Kamadhenu. Toks pat gopių skaičius radosi iš karvių kūnų porų. Tos karvės turėjo daugybę veršelių. Taip iš Surabhės malonės buvo sukurtos visos karvės ir jos paplito po visą visatą.

Tuo metu Viešpats Krišna pats nusilenkė karvei Surabhei. Nuo to laiko karvės garbinimas tęsiasi šiame pasaulyje. Kitą dieną (Dipavali) Krišnos įsakymu įvyko Surabhės pagarbinimas.

Viešpats tarė: „O sėkminga siela, reikia garbinti karvę Surabhę ir galvoti apie ją. Surabhę garbinanti šešiaskiemė mantra skamba taip: *Om Surabhyai namaha*. Jei žmogus sugiedos šią mantrą šimtą kartų, jis

pasieks tobulumo ir visi jo troškimai išsipildys. Aš taip pat garbinu deivę Surabhę, kuri suteikia malonumą, išmintį ir išsilaisvinimą ir kuri yra Lakšmės forma, Radhos palydovė, aukščiausioji karvių dievybė. Reikia garbinti Surabhę galvojant apie tai, kad ji yra ąsotyje, karvės galvoje, karvei rišti naudojamame kuole, Šalagrama-šiloje, vandenyje ir ugnyje. O itin tinkama garbinti karvę Dipavalio dieną. Tas, kas garbina karvę, pats tampa vertas pagarbos šiame pasaulyje.“

Varahakalpos laikais deivė Surabhė kartą liovėsi davusi pieną. Dėl to visuose trijuose pasauliuose ėmė trūkti pieno. Visi pusdieviai smarkiai sunerimo, nuvyko į Brahmaloką ir ėmė melstis. Indra, viršiausias iš pusdievių, taip meldėsi Surabhei: „O Deive, aš su pagarba lenkiuosi tau. O, visatos motina, tu – pirmapradis karvių šaltinis, aš siūlau tau savo pagarbinimus.“

„O tu, kuri labai brangi Šri Radhai! Aš vėl ir vėl tave garbinu. Tu labai brangi Šri Krišnai. Tu sukūrei visas karves. Mano pagarba Surabhei, kuri panaši į troškimų medį ir kuri visada pasirengusi dovanoti visų rūšių palaiminimus. Tave pažįsta taip pat ir kaip Subhadrą ir Gopradą. Aš vėl ir vėl su didžia pagarba lenkiuosi tau, nes tu dovanoji garbę, dorybingumą ir gerus poelgius.“

Kai tik Surabhė išgirdo šitą maldą, ji liko patenkinta ir pasirodė pusdieviams Brahmaloke. Deivė suteikė Indrai retą palaiminimą ir grįžo į savo buveinę Goloką. Pusdieviai taip pat grįžo į savo buveines. Staiga visa visata prisipildė pieno. Iš pieno pagamino ghi ir jį naudojo aukojimui. Kiekvienas, kas giliai tikėdamas išgirs šitą valančiąją maldą, gaus karvių turtus, klestėjimą, garbę ir gerus vaikus. Tai prilygs nusiplovimui visose šventose vietose. Toks žmogus gyvenimo pabaigoje keliaus pas Aukščiausiąjį Dievo asmenį.

KAIP IŠMINČIUS VASIŠTA TARNAVO NANDINEI

Išminčius Vasišta buvo didis asketas. Jis tarnaudavo visiems gyviems padarams. Jeigu kur nors buvo sausra arba badas, jis darė taip, kad ten lytų. Gerai žinoma, koks labai atsidavęs karvėms yra išminčius Vasišta. Jis pats prižiūrėjo karves. Ir jis, ir jo žmona reguliariai garbino karvę, nes jis labai gerai žinojo, koks svarbus yra karvės garbinimas. Dėl tos priežasties jis visada gyveno toje vietoje, kur buvo karvių.

Kartą karalius kšatrijas Višvamitra, lydimas svitos, klajojo po mišką, norėdamas sumedžioti laukinių paukščių ir žvėrių. Jis aptiko didžiojo išminčiaus Vasištos trobelę. Karalius ir jo žmonės tuo metu buvo smarkiai pavargę ir išalkę. Išminčius maloniai priėmė karalių ir pasirūpino maistu. Karalius labai nustebė, kad jo kariuomenei suruošė visą puotą! Ten buvo įvairių nuostabiausių patiekalų ir gaiviųjų gėrimų.

Jie šauniai papietavo. Vėliau Višvamitra pasakė Vasištai: „O išminčiau, kaip čia yra, kad gyvendamas atsiskyręs nuo visų miške, neturėdamas didelių išteklių pragyvenimui, sugebėjai man ir mano žmonėms surengti tokią dosnią puotą?“

Išminčius atsakė: „O karaliau, Indra davė man Nandinę, dieviškosios karvės Kamadhenu telyčią. Kaip ir jos motina, šita telyčia sugeba duoti įvairiausių turtus. Jos dėka aš sugebėjau visus jus pamaitinti.“

Karalius pagalvojo, kad šita telyčia galėtų išspręsti jo didžiulės kariuomenės maitinimo problemą ir tarė: „O didysis išminčiau, duosiu tau dešimt tūkstančių aukščiausios rūšies galvių. Atiduok man šitą telyčią Nandinę mainais už galvijus. Ji labai man pravers.“

Išminčius Vasišta pasakė: „O karaliau, aš saugau šitą karvę dėl dievų, svečių ir mano protėvių. Be to, ji man labai svarbi, kad atlikčiau aukojimus. Negaliu jos atiduoti, net jei pasiūlytum man visą karalystę.“

Tuomet karalius labai supyko ir įsakė kareiviams jėga atimti karvę. Kai kareiviai ėmė ją tempti, Nandinė priėjo prie Vasištos ir tarė: „Kuo aš nusikaltau? Kodėl tu verti mane kentėti karaliaus žmonių įžeidimus? Kodėl atidavei mane karaliui?“

Išminčius atsakė: „Nandine, karalius pasiima tave be mano sutikimo. Supykęs, kad atsisakiau jam tave parduoti, jis nutarė tave paimti jėga.“

Tuomet šventoji telyčia supyko. Staiga iš jos kūno radosi didžiulė kariuomenė. Palavai radosi iš jos uodegos, iš tešmens – Dravido ir Šako kariuomenė. Jos gimda davė pradžių javanų kariuomenei, o iš jos mėslo radosi savarai. Iš jos šlapimo radosi Kanči kariuomenė, iš jos burnos putų – paundarai ir kiratai, ir daug kitų barbariškų genčių. Ši milžiniška kariuomenė, kilusi iš dieviškosios telyčios kūno, užpuolė karaliaus Višvamtros kariuomenę ir ją visiškai sunaikino.

Taip Nandinė nugalėjo didžią Višvamtros kariuomenę ir liko su išminčiumi Vasišta, nes jis labai ištikimai jai tarnavo. Šis pasakojimas rodo, kokia galinga gali būti karvė. Todėl visos žmogiškosios būtybės turi tarnauti karvėms su didžia pagarba, nes ji dovana jo gėrį visiems po lygiai.

IŠMINČIUS ČJAVANA IR KARALIUS NAHUŠA

Keliaudamas į šventąsias vietas išminčius Čjavana pasiekė Prajagą, kur susilieja Ganges ir Jamuna. Jis įžengė į upę ir liko po vandeniu, būdamas viršsąmoninės būsenos. Didelis būrys žuvų susirinko apie išminčių, ir jie drauge buvo visiškoje ramybėje. Taip jie išbuvo 12 metų. Kartą žvejų grupė atėjo į tą vietą ir užmetė didelį tinklą. Kartu su žuvimis jie pagavo ir išminčių ir labai nustebo. Jie buvo baisiai išsigandę, puolė išminčiui po kojomis ir paprašė jo atleidimo. Taip pat jo paprašė, kad jiems duotų tolesnius nurodymus.

Išminčius juos užtikrino, kad jie nieko blogo nepadarė, o kadangi jis buvo laimikio dalis, jie turi jį parduoti už normalią kainą. Žvejai nežinojo, ką daryti, nuėjo pas savo karalių Nahušą, pranešė, kas įvyko, ir paprašė karalių ateiti ir jais pasirūpinti.

Karalius Nahuša drauge su savo ministrais atėjo pažiūrėti išminčiaus. Jis puolė kniūbsčias išminčiui po kojomis, pareiškė apgailestavimą dėl žvejų veiksmo ir paprašė, kad išminčius duotų jiems tolesnius nurodymus. Išminčius Čjavana atsakė: „O karaliau! Nėra dėl ko jaudintis. Žvejai tik atliko savo pareigą ir nieko blogo nepadarė. O dabar paklausyk mano patarimo. Kadangi aš esu jų laimikio dalis, jiems reikia išmokėti kompensaciją, ir aš siūlau, kad tu jiems tinkamai atsilygintum.“

Karalius buvo laimingas, kad išminčius nepyko ant jo ar žvejų, ir įsakė, kad ministrai sumokėtų žvejams tūkstantį madų (tos provincijos auksinės monetos). Išminčius tai išgirdo ir pasakė karaliui bei ministrams, kad sumokėtų teisingai. Karalius galiausiai padidino užmokestį ir pasiūlė visą karalystę, tačiau išminčius paprasčiausiai paprašė karalių sėstis, pasitarti su ministrais ir priimti sprendimą dėl teisingos kompensacijos.

Karalius ir ministrai buvo susirūpinę, ką gi daryti, kai didis išminčius, vardu Kavi Jatha, ėjo pro šalį ir patikino karalių, kad išspręs klausimą dėl tinkamos kainos už išminčių. Jis pasakė: „O karaliau, aš žinau, kaip patenkinti tą išminčių. Lygiai taip pat kaip brahmanai yra aukščiau kitų visuomenės varnų ir todėl niekas negali nustatyti jų vertės, panašiai niekas negali nustatyti ir karvės kainos. Todėl tu turi duoti vieną karvę mainais už išminčių.“

Išminčius Čjavana buvo labai patenkintas tai išgirdęs ir pasakė: „O karaliau! Džiaugiuosi, kad nustatėte tinkamą vertę. Karvė šventa turi agnį ir amritą (dangiškąjį nektarą). Ji verta netgi dievų garbinimo. Nėra už karvę didesnio turto. Aš patenkintas tavo sprendimu.“

Taigi, karalius davė žvejams gerą karvę. Jie priėmė karvę ir tada nuėjo pas išminčių ir jam nusilenkė, pasakė, kad jis buvo jiems labai geras, ir pasiūlė jam paimti karvę. Išminčius buvo patenkintas jų atsidavimu ir sutiko. Išminčiaus malone žvejai ir vandenų gyventojai apsisvalė ir nukeliavo į rojų. Karalius taip pat tapo labai laimingas ir nuo to laiko ėmė garbinti karves. Didysis išminčius paskui grįžo į savo atsiskyrėlio trobelę.

KARALIAUS DILIPO MEILĖ NANDINEI

Karalius Dilipas ir Indra buvo geri draugai. Kartą Indra pakvietė Karalių keliauti su juo į rojų. Vėliau, grįždamas iš rojaus, karalius pamatė danguje Kamadhenu, tačiau buvo labai susirūpinęs savo grįžimu namo ir neatreipė į ją ypatingo dėmesio. Žinoma, jis nepasiūlė Kamadhenu net savo pagarbinimo. Kamadhenu supyko ir prakeikė karalių sakydama: „Jeigu mano sūnus nesuteiks tau malonės, tu liksi bevaikis.“

Karalius Dilipas net ir neišgirdo šito prakeikimo, bet vėliau jis, jo karalienė ir pavaldiniai tapo nelaimingi dėl to, kad jis neturėjo vaikų. Norėdamas susilaukti sūnaus, jis su žmona nukeliavo į savo šeimos dvasininko ašramą, pas išminčių Vasištą. Išgirdęs jų prašymą, išminčius pasakė: „Likite kurį laiką mano ašrame ir tarnaukite mano karvei Nandinei.“

Karalius pakluso dvasinio mokytojo įsakymui. Jo karalienė Sudakšini ankstyvą rytą nusilenkė karvėms. Karalius pats asmeniškai vedavo Nandinę ganytis į mišką. Išties dienas jis leisdavo su karve miške, o vakarais grįždavo į savo mokytojo ašramą. Karalienė sveikindavo karvę ir pagarbiai apeidavo aplink ją. Taip jie abu labai atsidavę rūpinosi karve.

Kartą, po 21 karvės priežiūros dienos, karalius ganydamas buvo išsiblaškęs. Staiga jis išgirdo baubimą ir pamatė, kad liūtas puola Nandinę. Karalius buvo toks priblokštas, kad nesugebėjo paimti savo lanko ir strėlių, kad nukautų liūtą. Jis tik stovėjo ten, sunkiai kvėpuodamas iš pykčio.

Tuo tarpu liūtas kreipėsi į karalių žmogaus balsu: „O karaliau, tavo ginklas toks pat nenaudingas kaip ir stiprus vėjas. Nors jis ir gali išrauti medį su šaknimis, tampa neveiksmingas puldamas kalną. Mano vardas Kumbodhara ir esu Nikumbos, Viešpaties Šivos palydovo, draugas. Viešpats Šiva pavertė mane liūtu ir įsakė ginti jo mišką nuo laukinių gyvūnų, tokių kaip drambliai, užpuolimo. Kas tik pakliūva man į akis, tampa mano grobiu. Šita karvė atėjo į mano mišką be leidimo. Be to, ji atėjo tuo metu, kai esu alkanas. Todėl ją suėsiu ir numalšinsiu savo alkį. Neturėtum blogai jaustis ir nusiminti. Tiesiog grįžk namo.“

Bet geraširdis karalius Dilipas labai nuliūdo matydamas, į kokią siaubingą padėtį pateko Nandinė, kuri galvojo apie savo veršiuką. Karalius nusprendė, kad motiniška Nandinės meilė yra svarbesnė už jo paties gyvybę ir ėmė melsti liūto, kad tas suėstų jį vietoj karvės. Liūtas išjuokė jo pasiūlymą sakydamas: „O karaliau, tu – visos žemės valdovas. Tu gali padaryti malonumą savo mokytojui, davęs jam milijonus melžiamų karvių. Kodėl tu nutarei netekti gyvybės mainais į tą nereikšmingą padarą? Manau, kad tu praradai sveiką protą.

Jeigu tu tikrai prisiekei veikti dėl kitų gerovės ir jeigu aš suėsiu tave vietoj karvės, tuomet išgelbėsi tikrai vieną gyvybę. Bet jeigu liksi gyvas, ateityje galėsi išgelbėti daug gyvybių. Todėl gelbėk savo nuosavą kūną, kuris yra tavo laimės šaltinis. Savanoriškai atiduoti savo kūną kančioms, kad patektum į rojų, yra visiškai beprasmis veiksmas turtingiems žmonėms kaip tu. Rojus egzistuoja tik šiame pasaulyje. Laikoma, kad žmogus gyvena rojuje, jeigu turi visas galimybes jusliniams malonumams. Tik silpni ir vargo prispausti žmonės nori patekti į rojų.“

Išgirdęs liūto, kuris buvo Viešpaties Šivos tarnas, žodžius, pats gailiausias karalius Dilipas pažvelgė į sielvarto apimtą Nandinę, kuri maldavo palikti ją gyvą. Karalius, padrąsintas kšatrijo dvasios, tarė: „Ne, liūte! Aš negaliu grįžti, leidęs tau ją suėsti. Aš nenoriu užtraukti gėdos kšatrijo narsai. Mes garsūs šiame pasaulyje tuo, kad giname kitus

nuo pavojų. Mėgautis savo karalyste – ne mūsų gyvenimo tikslas. Todėl tu gali suėsti mano kūną ir palikti šitą karvę ramybėje. Šiaip ar taip, šis kūnas yra laikinas ir jam vieną kartą ateis galas. Todėl tokiems žmonėms kaip aš nepritinka prisirišti prie kūno.“

Tada karalius numetė savo ginklą ir stojo priešais liūtą, kad tas jį suėstų. Ir čia vidjadharai ėmė iš dangaus barstyti ant karaliaus gėles. Nandinė tarė karaliui: „Mano gerasis sūnau, kelkis.“

Karalius labai nustebo, kad liūto niekur nebuvo matyti, tik Nandinė. Ji pasakė: „O mielaširdingasis karaliau, norėdama tave išbandyti aš sukūriau šitą liūtą. Iš Vasištos malonės netgi Jamaradža negali man padaryti nieko blogo, tai ką jau kalbėti apie kitas gyvąsias būtybes? Aš labai patenkinta tavo atsidavimu dvasiniam mokytojui ir tavo atjauta man. O dabar tu gali manęs paprašyti palaiminimo. Nemanyk, kad esu paprasta karvė. Aš – Kamadhenu, kuri pildo norus.“

Karalius sudėjo rankas ir paprašė duoti jam sūnų, kuris tęstų dinastiją. Nandinė sutiko ir paprašė karaliaus ją pamelžti ir išgerti jos pieną. Nandinė buvo labai patenkinta karaliaus kantrybe. Jie drauge grįžo į savo mokytojo ašramą. Po kurio laiko karalius buvo apdovanotas – jam gimė galingas sūnus Raghu ir jo atsidavimas karvei tapo tobulu pavyzdžiu kitiems.

KARALIUS VIRATA IR PANDAVAI

Karvė deda didžiulį indėlį į šalies gerovę. Karvė labai svarbi ne tik valstiečiams, bet ir išminčiams bei asketams. Šventraščiuose yra daug pavyzdžių, kaip karaliai daugybę karvių aukojo išminčiams ir brahmanams. Vieną tokį pavyzdį galima rasti Mahabharatoje. Karalius Virata valdė šalį Matsjadešą. Jis buvo labai garsus tuo, kad jo karalystėje buvo daug karvių. Jo varžovai karaliai dėl to jam labai pavydėjo. Penki broliai Pandavai drauge su Draupadi slapta gyveno Viratos karalystėje.

Kartą Duryodhana pasiuntė savo seklius, kad rastų, kur gyvena Pandavai. Jo šnipai atėjo į Viratos karalystę ir buvo nustebę dėl gausybės karvių.

Tuomet Duryodhana nutarė pavogti tas karves. Jis pamanė, kad jeigu Pandavai ten slepiasi, jie būtinai išeis iš savo slėptuvės, kad apgintų Viratos karves. Kita vertus, jeigu jų ten nėra, jis bet kuriuo atveju nepraloš, nes užvaldys gausybę karvių. Todėl jis užgrobė Matsjadėšą ir pavogė visas Viratos karves. Tačiau Pandavų dėka karaliui pavyko susigrąžinti visas prarastas karves.

Sahadeva, jauniausias iš brolių Pandavų, apsilankęs Viratos karalystėje, kalbėjosi su karaliumi apie karves. Iš jų pokalbio, kaip jis aprašomas Mahabharatoje, tampa aišku, kad karaliai anais laikais tinkamai rūpinosi daugybės karvių priežiūra. Sakoma, kad karaliaus Viratos karvidė buvo šalia jo rūmų.

Sahadeva prisistatė kaip karves prižiūrintis maharadža Judhištira. Jo darbas buvo skaičiuoti karves ir jas prižiūrėti. Jis pranešė karaliui, kad Pandavai turi gausybę karvių, papasakojo jam apie įvairias jų veisles, apie skaičiavimo metodą ir apie tai, kaip joms tarnavo. Jo žodžiais, karalius Judhištira turėjo 8 lakhas karvių. Jis turėjo daug patalpų, kiekvienoje laikė po šimtą karvių. Jis apsakė, kaip jis prižiūrėjo vieną lakhą vienos veislės karvių ir dvi lakhas kitos veislės karvių. Sahadeva pasakė, kad buvo Pandavų karvių valdytojas. Todėl jį vadino „tantipala“.

Sahadeva turėjo ypatingą dovaną – jis galėjo pasakoti apie bet kurios karvės, esančios dešimties yojanų atstumu, praeitį, dabartį ir ateitį. Karalius Judhištira žinojo apie unikalius Sahadevos gebėjimus. Todėl juo buvo labai patenkintas. Sahadeva taip pat žinojo, kaip galima greitai padidinti karvių skaičių ir kaip jas apsaugoti nuo ligų. Taip pat pagal tam tikrus požymius jis galėjo atpažinti gerą/ jautį. Sahadeva netgi galėjo atskirti jautį pagal jo šlapimo kvapą.

Iš šitų teiginių galima daryti išvadą, kad anais laikais karvių priežiūrai buvo skiriamas didelis dėmesys, ir visi didieji karaliai turėjo galimybes veisti karves. Kai kurios iš jų buvo vienos spalvos, o kai kurios – margos. Visos tos karvės pasižymėjo puikiomis savybėmis. Karalius turėjo daug piemenų joms priežiūrėti. Tie žmonės buvo ne tik karvių priežiūros žinovai, bet ir įvaldę kovos meną. Kai Trigarta, Kauravų draugas, užpuolė ir pabandė pavogti karaliaus Viratos karves, tie piemenys su juo ryžtingai kovojo. Galiausiai Ardžuna žiauriame mūšyje sutriuškino Kauravo kariuomenę ir išlaisvino visas pavogtas karves. Tik po to baigėsi Pandavų tremtis. Iš šito pavyzdžio galima suprasti, kaip svarbu tarnauti karvėms ir jas ginti.

PANČAGAVJA IR JOS STEBUKLINGOS SAVYBĖS

Sanskrito kalba žodis „pančagavja“ reiškia penkių produktų, gaunamų iš karvės, mišinį. Pančagavja daroma iš penkių karvės produktų: pieno, jogurto, ghi, karvės šlapimo ir mėšlo. Nuo neatmenamų laikų induizmo sekėjų pančagavja naudojama visuose vediniuose ir sakraliniuose ritualuose. Skirtingi pančagavjos komponentai turi įvairias savybes ir taikymo sritis.

Karvės pienas

Nėra maistingesnio produkto pasaulyje už karvės pieną. Todėl pienas dar vadinamas nektaru. Kai gimsta kūdikis, pirmus trejus metus pagrindinis jo maistas yra pienas. Jei vaikas neturi motinos, jis gali išgyventi karvės pienu. Pieno nedraudžiama vartoti bet kuriuo gyvenimo laikotarpiu, pradedant nuo gimimo iki mirties. Sveikatos srityje pienas laikomas visaverčiu maisto produktu. Karvės piene yra visos maisto medžiagos, kurių reikia žmogui augti. Jis didina žmogiškųjų būtybių fizinę, psichinę ir dvasinę jėgą. Senaisiais laikais išminčiai, taip pat paprasti žmonės gėrė pieną ir sveikai gyveno. Sušruta Samhitoje apie pieną kalbama kaip apie maistą, kuris palaiko gyvybę.

Karvės pienas labai naudingas žmogaus kūnui. Jis lėtina senėjimo procesą ir išgydo daugelį ligų. Ypač jis naudingas tiems, kas silpnas ir turi žaizdų. Didina proto ir fizinę jėgą, šalina nuovargį ir galvos svaigimą, reguliuoja kvėpavimą, mažina kosulį ir malšina alkį, padeda nuo karščiavimo, vėmimo krauju ir daugelio kitų ligų. Pienas reguliuoja ir ilgina gyvenimo trukmę.

Jogurtas iš karvės pieno

Jogurtas – geriausias iš produktų, suteikiančių jėgą kūnui. Dėl jo maistas tampa skanus, maistingas ir švarus. Jis padeda stimuliuoti organizmą ir šalina dujas. Jogurtas iš karvės pieno yra veiksmingiausias iš visų kitų jogurto rūšių. Iš jogurto pagamintos pasukos subalansuoja tris būsenas, kurias sukelia gleivės, tulžis ir oras. Jis skanus ir suteikia energijos, stiprina protą ir išgydo hemorojų bei skrandžio ligas.

Sviestas iš karvės pieno

Jis labai gerai veikia kūną. Sviestą valgantis žmogus tampa stiprus ir blaiviai mąstantis. Jis valo orą, tulžį ir kraują. Jis išgydo tuberkuliozę, hemorojų ir kosulį. Ypač jis svarbus vaikams.

Ghi iš karvės pieno

Jį naudojant veido oda tampa švytinti. Jis stiprina atmintį, didina jėgą, maitina kūną, reguliuoja oro ir gleivių disbalansą, šalina nuovargį, tulžį, gydo širdies ligas ir gerina virškinimą. Jis labai skanus ir išsaugo kūną sveiką. Jis naudojamas aukų atnašavimui ir turi daug gerų savybių.

Karvės šlapimo ir karvės mėšlo medicininė svarba

Karvė – gydomųjų priemonių lobynas. Nauda, kurią teikia jos produktai, smulkiausiai aiškinama daugelyje šventų tekstų, tokių kaip Artharvaveda, Čaraka Samhita, Radžni Ghuntu, Ridhabhabhat,

Amritasagar, Bhavaprakaś, Suśruta Samhita ir kt. Tuose tekstuose yra puikių karvės šlapimo medicininės naudos aprašymų.

Vietinės karvės duoda puikiausius ir maistingiausius produktus. Taip yra ypač dėl jų ragų ir nugaros. Jie atlieka saulės ir žvaigždžių energijos galingų receptorių funkciją. Energija įsiskverbia į karvės šlapimą, mėšlą, pieną, jogurtą ir ghi. Karvė – vienintelė dieviška gyvoji būtybė, kuri turi *surya ketu nadi* (giją, besijungiančią su saule), einančią per jos stuburą. Todėl karvės pienas, sviestas ir ghi turi auksinį atspalvį.

Tai vyksta dėl to, kad *surya ketu nadi*, sąveikaudama su saulės spinduliais, jos kraujuje pagamina aukso daleles. Tos dalelės patenka į pieną, šlapimą ir mėšlą, kurie stebuklingai išgydo daugelį ligų.

Karvių šlapimas

Karvių šlapimas užima ypatingą vietą ajurvedoje, senojoje indų medicinos sistemoje. Karvių šlapimas naudojamas daugybei ajurvedinių preparatų gaminti. Be to, karvių šlapimas yra labai gera dezinfekuojanti priemonė. Antiseptinė savybė yra viena iš karvių mėšlo charakteristikų – iš jo, sumaišius su moliu, gaminamas tinkas drėbtiniams molio namams. Yra įrodyta, kad drėbtiniai namai, aptepti tinku su karvių mėšlu, atbaido vabzdžius ir roplius. Dėl tos priežasties žmonės kaimuose grūdus laiko didžiuliuose moliniuose puoduose, apteptuose karvių mėšlo ir šlapimo mišiniu.

Karvių šlapime rasta daug naudingų elementų. Štai kai kurie iš jų:

Šlapalas. Šlapalas yra pagrindinis šlapime esantis elementas ir galutinis baltymo metabolizmo produktas. Jis turi stiprių antibakterinių savybių.

Šlapimo rūgštis. Šlapimo rūgštis panaši į šlapalą. Be to, ji padeda kontroliuoti kancerogenus, medžiagas, sukeliančias vėžį.

Mineralai. Šlapime esantys mineralai gali būti labai lengvai pasisavinami žmogaus kūne, lyginant su mineralais, gaunamais iš maisto. Karvių šlapime yra kur kas daugiau mineralų negu maiste.

Bioaktyviosios medžiagos ir hormonai, esantys karvės šlapime:

Urokinazė. Skystina kraujo krešulius, padeda gydant širdies ligas ir gerina kraujotaką.

Epitelio augimo veiksnys. Padeda atkurti pažeistus audinius ir ląsteles.

Kolonijų stimuliacijos veiksnys. Jis efektyviai veikia ląstelių dalijimąsi ir dauginimąsi.

Augimo hormonas. Turi įvairų bioaktyvų poveikį – aktyvina proteino gamybą, skatina kremzlių atsinaujinimą ir riebalų skaidymąsi.

Eritropoetinas. Aktyvina raudonųjų kraujo kūnelių gamybą.

Kalikreinas. Išskiria kalidiną, kuris plečia periferines venas ir mažina kraujo spaudimą.

Tripsino inhibitoriai. Veiksmingi raumenų navikų profilaktikai ir gydymui.

Alantoinas. Gydo žaizdas ir navikus.

Priešvėžinės medžiagos. Antineoplastonas, H-11 beta-jodoleacetininė rūgštis, direktnas, 3-metilgloksalis ir kt. Skiriasi nuo chemoterapijos preparatų, kurie užmuša arba pažeidžia visų rūšių ląsteles. Jie veiksmingai užkerta kelią kancerogeninių ląstelių dauginimuisi.

Azotas. Atlieka diuretiko funkciją ir natūraliu būdu stimuliuoja inkstus.

Siera. Stiprina žarnyno peristaltiką ir valo kraują.

Amoniakas. Palaiko sveikus kūno audinius ir kraują.

Varis. Stabdo per didelį riebalų kaupimąsi.

Geležis. Palaiko raudonųjų kraujo kūnelių kiekį ir stabilizuoja ištvermingumą.

Fosfatai. Užtikrina litotripsijos veikimą.

Natris. Valo kraują ir stabdo padidėjusį rūgštingumą.

Kalis. Jis atlieka apetitą gerinančios priemonės funkciją ir šalina raumenų nuovargį.

Manganas ir karbolio rūgštis. Atlieka antibakterinę funkciją ir užkerta kelią gangrenai.

Kalcis. Valo kraują ir aprūpina kaulus maistu, skatina kraujo krešėjimą.

Druskos. Antibakterinis poveikis, užkerta kelią komai ir ketoacidozei.

Vitaminai A, B, C, D ir E. Neleidžia atsirasti padidėjusiam troškuliui, suteikia jėgų ir didina potenciją.

Pieno cukrus. Stiprina širdį, neleidžia atsirasti padidėjusiam troškuliui ir galvos svaigimui.

Enzimai. Stiprina imunitetą ir skatina skrandžio sulčių išsiskyrimą.

Hipuro rūgštis. Padeda išsiskirti toksinams su šlapimu.

Kreatininas. Pasižymi antibakteriniu veikimu.

Karvių mėšlas

Kuras. Karvių mėšlą galima naudoti kaip kurą maistui gaminti.

Trąšos. Kompostas su karvių mėšlu yra dar geresnės trąšos.

Grindų danga. Karvių mėšlo kartu su moliu ir vandeniu naudojimas grindims įrengti drėbtiniuose namuose turi dezinfekuojamąjį poveikį. Tokios grindys atbaido kenkėjus arba turi aukštesnį drėgmės absorbcijos lygį.

Komponentas, įeinantis į plaušamolio sudėtį. Gerina surišimą.

Tonikas odai. Mėšlo naudojimas su maltais nimbamedžio lapais ir to mišinio užtepimas ant odos padeda gydyti furunkulus ir prakaitinę.

Dūmai. Smilkstantys karvės mėšlo „blynai“ atbaido uodus.

Valymo priemonė indams. Sausas naudojamas mėšlas pašalina riebalus ir gerai išvalo lėkštes.

Mėšlas palaiko PH balansą tvenkiniuose. Naudojamas vandens tvenkiniuose jis neutralizuoja rūgšties komponentą.

Apsaugo sėklas. Jeigu prieš sėjimą įdėsime sėklas į mėšlą, tai jas apsaugos nuo kenkėjų.

RADHA SURABHI GOŠALA

Radha Surabhi gošalą (pastogę karvėms) 1996 metais organizavo Matadži Sudevi, kuri gimė Vokietijoje. Ji gyvena Indijoje nuo 1980 metų. Gošaloje priglaudžiamos sužeistos, pamestos, sergančios ir benamės karvės, jaučiai ir veršeliai be motinų, kurie surenkami Radha Kundos ir

Govardhano rajono gatvėse. Jiems suteikiama medicininė pagalba, maistas, švarus vanduo ir jie ten būna iki savo gyvenimo galo.

Devintajame dešimtmetyje gatvėse nebuvo pamestų karvių ir veršelių, nes tada nebuvo traktorių ir karvių pašaras buvo pigus. Kadangi dabar naudojami traktoriai, jaučiai laikomi nenaudingais ir jie pametami, kai tik karvės užtrunka. Matadži Sudevi nutarė rūpintis tokiomis pamestomis karvėmis.

Kai tik ji ėmė rinkti gatvėse sužeistas ir benames karves, jų skaičius ėmė greitai augti. Pasitelkusi savo tėvų meilę ir dosnumą, ji sugebėjo nupirkti žemės sklypą ir pastatyti gošalą, kur ir dabar gyvena su daugiau kaip 350 karvių ir veršelių bei penkiais darbininkais, kurie atlieka fizinį darbą. Visos karvės ir jaučiai turi vardus ir visi jie pasižymi individualiais nuostabiais charakteriais.

Gošalai visuomet reikia kokių nors prekių ir lėšų, nes karvių skaičius nuolat auga. Todėl jos darbuotojai visuomet bus dėkingi už bet kokias aukas. Smulkiau apie gošalą galima sužinoti adresu: www.radhasurabhi.com

EPILOGAS

Karvės ir žemė – patys svarbiausi dalykai žmogaus egzistavimui. Laikantis šio pagrindinio principo, galima nugyventi paprastą ir pasiturintį gyvenimą. Visos šiuolaikinės visuomenės problemos kyla dėl to, kad mes nutolome nuo valstietiško gyvenimo būdo, kurio esmė – karvių laikymas. Mes taip įsitraukėme į industrializacijos procesą, kad tiesiog pamiršome savo šaknis.

Bet kas, kas bent trumpai bendravo su karvėmis, gali patvirtinti, kad tie ramūs ir geraširdiški padarai atneša į mūsų gyvenimą taikumą ir džiaugsmą. Jos nesavanaudiškai aprūpina mus viskuo, mainais iš mūsų

negaudamos faktiškai nieko. Viskas, ko jos iš mūsų tikisi, tai truputis žolės, meilės ir atjautos.

Nejaugi mes, žmonės, šiame amžiuje praradome esminę atjautos savybę? Kaip kitaip mes galėtume apsaugoti mūsų abejingumą beprotiškam, žiauriam ir siaubingam šių nuostabių padarų žudymui? Mes žvelgiame į karves vartotojiškai. Pagal mūsų šventraščius, karvė yra laikoma viena iš septynių motinų. Nejaugi mes, žmonės, degradavome taip, kad esame pasirengę dėl ekonominio progreso užmušti savo motiną? Nejaugi mūsų juslės pasiekė tokią siaubingai amoralią būklę, kad esame pasirengę išsiųsti į skerdyklą savo motiną ir ją suvalgyti? Nejaugi galvojame tik apie save ir tapome tokie negailestingi, kad daugiau nereaguojame į nežmonišką skausmą, kuriam pasmerkiami šie padarai? Ką tai sako apie mus, kaip apie vadinamąją aukštai išsivysčiusią biologinę rūšį? Kokią gi dar reikšmę turi žodis „žmogiškumas“?

Svarbiausia mūsų pareiga – ginti šias būtybes ir nutraukti tą beprotišką žiaurumą. Kiekvienas žmogus gali prisidėti prie karvių gynimo ir kiekvienas gali atlikti gyvybiškai svarbų vaidmenį, atkurdamas motinos karvės garbę. Viskas, ko mums reikia, tai – supratingumas, atsidavimas, ryžtas su meile jas ginti, taip pat įkvėpimas skleisti šią žinią. Reakcijos į nusižengimą nebuvimas prilygsta asmeninei atsakomybei už nusikaltimą. Tikiu, kad žmonių, turinčių išvystytą sąmonę, svarbiausia pareiga yra kova už karvių gerovę. Tai vienintelis būdas, kaip žmonija gali išsaugoti savo seniai prarastą dorybingumą arba jį vėl įgyti.

Paskutinis mano prašymas visiems skaitytojams bus toks: maloniai jūsų prašau šiam ypatingai svarbiam klausimui skirti reikiamą dėmesį, kurio jis teisėtai nusipelno, ir kovoti už mūsų motinos karvės globą. Nuoširdžiai kreipiuosi į visus skaitytojus su prašymu: pasistenkite suvokti itin svarbų vaidmenį, kurį motina karvė atlieka mūsų gyvenime. Žinoma, mums labai pasisekė, kad turime galimybę jai tarnauti. Aš raginu

skaitytojus suvokti šį faktą ir tarnauti jai uoliai, su atsidavimu ir meile širdyje.

Om Sri Surabhyai Namaha!

Šlovė mūsų motinai karvei!

Ūkis „Mother“ pavadintas taip todėl, kad visos ateinančios kartos, kurios gyvens ir dirbs ūkyje, išsaugotų svarbiausią idėją: karvė – viena iš žmogaus motinų. Taip pat ne mažiau svarbu tai, kad žmonės, perkantys produktus su prekės ženklu „Mother“, gali suvokti mintį, jog karvė duoda mums, žmonėms, ne paprasčiausią pieną, o savo motiniškos meilės produktą. Per tuos metus, kai egzistuoja ūkis, mes įsitikinome, kad jeigu karvių ir jaučių gyvybę vertiname taip pat, kaip vertiname savo motinų ir tėvų, tai susidaro dorybinga atmosfera. Grėsmingi jaučiai tampa geri ir paklusnūs, jie jaučia, kad yra mylimi, jais rūpinamasi, todėl neturi ko bijoti.

Mūsų ūkis yra įkurtas Kijevo srities pietuose, Skvirsko rajone, ramiame Ukrainos kaime Malyje Lisovcy. Drauge su kaimo gyventojais, mes auginame pašarus savo karvėms. Vasarą karvės ganosi pievose, o žiemą leidžia dengtame aptvare, kur nuolat gali, kiek nori, būti šieno. Tik nakčiai jos užėina į savo karvides. Kartu su karvėmis auga jų veršeliai.

Iš karvių pieno mes gaminame natūralius naminius pieno produktus: sūrius, varškę, grietinę, sviestą ir kt. ir tiekiame miestų gyventojams. Unikaliausias, gydomųjų savybių turintis mūsų ūkio produktas – sviestas ghi, išlydytas iš gryno grietinės sviesto, kurui naudojant malkas. Mes norime padėti žmonėms kartu su maisto produktais gauti gyvybės ir meilės energijas, duotas Dievo per karvę maitintoją. Mes tikime, kad paprastas, sveikas gyvenimas ir šviesi idėja gali padaryti žmogų laimingą. Jeigu tokių ūkių bus visoje Ukrainoje, mūsų šalyje atgims geriausios slavų

kultūros ir žemdirbystės tradicijos, o natūralių pieno produktų gausa prisidės prie tautos sveikatos.

Ūkio „Mother Farm“ įkūrėjas

Aleksejus Jevstratjko

Tekstas ant paskutinio viršelio:

„Tiems, kas žudo ir valgo karves, skirta pūti pragare tiek metų, kiek šerelių buvo ant karvės kūno.“ (Adi-lila, 17 skyrius, 166 eilutė)

„Praeitą kartą Aš buvau gimęs piemens šeimoje ir rūpinausi veršiukais ir karvėmis. Dėl tokios dorybingos veiklos dabar tapau brahmano sūnumi.“

Viešpaties Čaitanjos Mahaprabhu, kuris turėjo neginčijamą autoritetą, žodžiai aiškiai nurodo tai, kad žmogus gali tapti pamaldus, jeigu paprasčiausiai rūpinasi karvėmis. Dabar, deja, žmonės taip degradavo, kad nustojo klausyti autoritetų. Piemenys paprastai priskiriami prie žemiausių visuomenės sluoksnių, bet čia Čaitanja Mahaprabhu sako, kad jie sukaupia tokį pamaldumą, kad kitame gyvenime gimsta brahmanais. Kastų sistema turi savo paskirtį. Jeigu žmonės laikysis tos mokslinės socialinės struktūros sistemos, ji gali visai visuomenei suteikti neįkainojamą gerovę. Atsižvelgdami į tai, ką čia kalba Viešpats, žmonės turi pradėti tarnauti karvėms ir veršeliams ir už tai turės, kiek tik nori, pieno. Tarnavimas karvėms ir veršeliams yra visada naudingas, tačiau šiuolaikiniai žmonės yra tokie degradavę, kad, užuot rūpinęsi karvėmis, jas žudo. Argi po to galima tikėtis, kad visuomenėje karaliaus taika ir gerovė? Žinoma, kad ne. (Adi-lila, 17 skyrius, 111 eilutė)

Išversta JŠ Bhakti Svarūpa Čaitanja Svamio iniciatyva.

Iš rusų kalbos vertė Monika Francuzovičienė.

Lietuvių kalbą redagavo Inga Masonaitė.